

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.”

DJELA APOSTOLSKA 11:26

Antiohija

jul/avgust 2023.

broj 184

**ON JE STVORIO NEBO, ZEMLJU
I MORE I SVE ŠTO JE U NJIMA;
ON ISTINE DOVEKA SE DRŽI.**

PSALAM 146:6

ЖЕНЕ НАДЕ

PODCAST

Podcast „Žene nade“ možete da slušate
na našem YouTube kanalu „Žene nade“
ili na našem sajtu ikonos.org.rs
Kontakt telefon +381 62396331
Zapratite nas na Fejsbuku i Instagramu

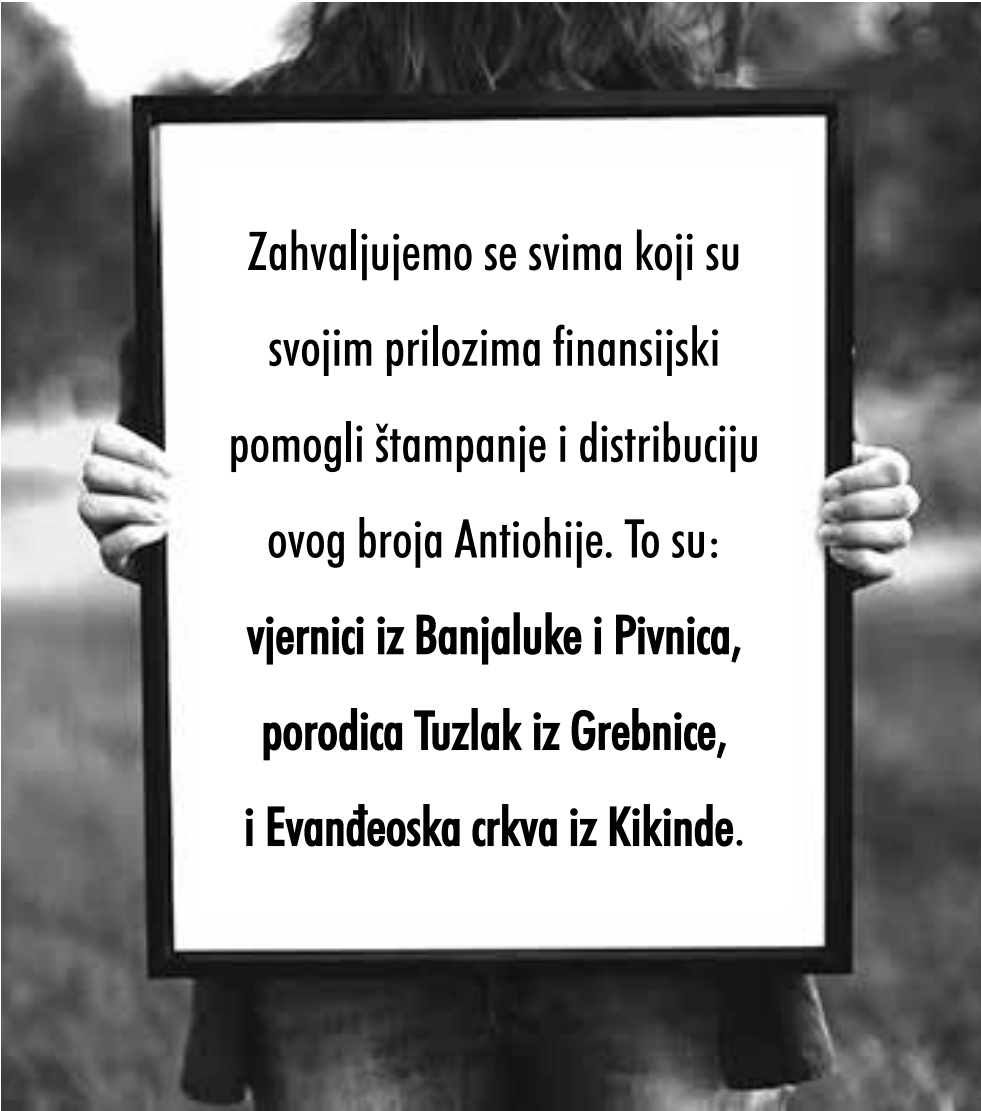
biblijski stihovi, mudre misli, ohrabrenja
potražite na fejsbuku i viberu

ἀγάπη
AGAPE

NAJUZVIŠENIJA
VRSTA LJUBAVI

ἀγάπη
AGAPE

Zahvaljujemo se svima koji su
svojim priložima finansijski
pomogli štampanje i distribuciju
ovog broja Antiohije. To su:
vjernici iz Banjaluke i Pivnica,
porodica Tuzlak iz Grebnice,
i Evanđeoska crkva iz Kikinde.

Milost Gospoda našeg Isusa Hrista sa vašim duhom.

Filipljanima poslanica 4,23 (NSP)

Izdavač : Antiohija | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska :** Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

ŽENE NADE

Nađite vreme za disanje, za razmišljanje i verovanje!

A Bog, milostiv u svemu, koji vas je po Hristu Isusu pozvao u večnu slavu, on će vas, nakon vaše kratke patnje usavršiti, učvrstiti, osnažiti i utemeljiti. (1. Petrova 5:10).

Znate li da se glagol „učvrstiti“, tj. „obnoviti“ nalazi 136 puta u Svetom pismu? Na ovom mestu apostol Petar piše hrišćanima koji su obeshrabreni. Podseća ih da Bog još nije završio s njima i da će ih, nakon

kraćeg stradanja obnoviti, učiniti jačim i postojanijim. Apostolska pisma su kružila crkva-ma u prvom veku. Petru je bilo stalo da verujući ljudi razumeju svoja stradanja: ona su plod življenja u paganskim sredinama, privremena su i tek su ble-sak pred večnom slavom u Hristu. Dolazi vreme kada će se svim hristolikim staradal-nici-ma obrisati svaka suza i uzeti svaka tuga. (Otkrivenje 21:4)

Mi se danas, kao sledbenice Hristove, možemo poistovetiti sa mnogo toga sa čim su se suočavali ondašnji hrišćani. Zato je važno da u teškim vremenima, poput ovoga u kome i mi živimo i koje nam se čini beskonačnim, činimo tri stvari.

Dišimo!

Barem nekoliko puta na dan udobno sednimo i samo duboko dišimo. Često tokom dana shvatim da već satima nisam čestito udahnula punim plućima. Jer, kada dišemo duboko, snažno uzimamo kiseonik, a izbacujemo ugljendioksid. Ova „razmena“ našem mozgu šalje poruku: opusti se, smiri se. Dobrobiti ovakvog načina disanja su mnogobrojne.

Razmišljajmo!

Kada se dan završi, onda razmišljajmo! Prođimo kroz dan iza sebe i zapitajmo se: „Šta sam to danas uradila za Gospoda? Kome sam danas služila? Kako sam svojim ponašanjem drugima pokazala Hrista u sebi?“

Otkrijmo načine kako možemo svakodnevno da se lečimo od prošlosti, predajemo cilje-

vima sadašnjosti i usvajamo nadu za budućnost. Ne žalimo vremena da sebe preispitamo: „Postoje li područja mog života koja vape za isceljenjem? Šta je smisao mog trenutnog posla? Šta je smisao moje duhovne službe? Znam li čemu se nadam za sutra?“

Verujmo!

Svako jutro svoj dan predajem Bogu u molitvi. Iznosim mu boli i tražim da mi pokaže kako da ostvarim svoju svrhu za taj dan. Činim sve da u Njegovim rukama ostavim stvari koje me tište i da se setim da On vlada svime. Jako mi je važno da uvek iznova smirim svoj um istinama Božije Reči, da se sa Bogom srećem svakodnevno, pročitam odeljak Svetog pisma i molim se.

A šta ti danas veruješ o Bogu? Po čemu znaš da te On vidi, čuje, da te voli, da te obnavlja iz dana u dan za postojan život sa Njim: sada i doveka?

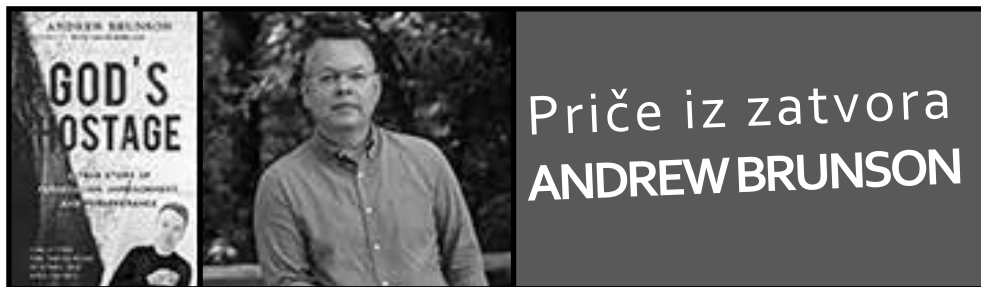
Ne dopusti nevoljama da ti skrenu pogled sa svih prilika za Božije blagoslove.

Znaj da nisi sama!

Pegi Banks

služba „Žene nade“

Priložila Biljana Dolić, Pančevo

Priče iz zatvora ANDREW BRUNSON

U novoj seriji tekstova, Andrew Brunson upozorava crkvu da je na horizontu „jedan tamni plimni talas neprijateljstva i progonstva, talas koji će se obrušiti na crkvu“. Brunson zna šta je progonstvo iz sopstvenog iskustva, jer je bio zatvoren dvije godine u Turskoj zbog svoje hrišćanske vjere. U ovoj seriji PRIČE IZ ZATVORA, Brunson objašnjava kako se možemo početi pripremati, tako da kada dođe progonstvo, možemo ostati postojani do samog kraja.

S L I J E D I T I BOŽJE SRCE

Najvažniji korak koji kao hrišćani možemo preduzeti jeste slijediti Božje srce. To je ono što mi je pomoglo da izdržim pritiske sa kojima sam se suočavao u zatvoru, a vjerujem da će pomoći i vama.

Godine 2007. sam počeo moliti na drugačiji način: „Oče Bože, privuci me tako blizu svome srcu da mi možeš povjeriti autoritet da pokrenem talase.“ Želio sam vidjeti talase Duha Svetoga - talase Kraljevstva - kako

počinju u Turskoj, koja je najveća neevangelizirana zemlja na svijetu; ali Bog me usmjerio na to da se fokusiram na prvi dio te molitve: „Privuci me tako blizu svom srcu.“

Tako smo *Norine* i ja započeli potragu za Božjim srcem. Počeli smo težiti intimnosti sa Bogom na nov način - počeli smo ići za Njegovom prisutnošću.

Kada govorimo o ljubavi prema Bogu, to može biti vrlo apstraktno. Evo kako sam ja po-

čeo. Rekao sam: „Bože, ne volim te svim srcem, dušom, umom i snagom, ali želim da te volim tako. Želim više tebe. Psalmista kaže: ‘Kao što košuta čezne za potocima koji teku, tako duša moja za tobom čezne’ (Psalam 42:1). Bože, moje srce ne čezne za tobom kao što košuta čezne za potocima. Učini me žednim.”

Dok smo stalno i iznova to tražili, postali smo žedni Boga. Počeli smo čeznuti za Njegovom prisutnošću. Ova potraga za Božjim srcem počela nas je mijenjati i dovela nas je do toga da primamo zadatke od Boga - uključujući i moj boravak u zatvoru.

Vidim to kao zadatak jer sada razumijem da je Bog u potpunosti namjeravao iskoristiti moj boravak u zatvoru za svoje svrhe. Kada je Bog dopustio da budem stavljen u zatvor, znao je da ću se slomiti. Znao je da ću ići sve do tačke neuspjeha. Ali On je to ipak učinio. Zašto?

Mislim da je On znao da mi može vjerovati

Bog je znao da ću u svojim najtežim trenucima okrenuti oči prema njemu, a ne u stranu, zbog mog traganja za njegovim srcem tokom godina.

Evo važne istine koju želim naglasiti: ljubav potiče izdržljivost i ustrajnost. Ljubav je ono što nas čini spremnima preuzeti rizik i teškoće, nositi terete. Onaj ko voli je spreman podnijeti mnogo za onu osobu koju voli. Znamo da su se očevi i majke žrtvovali za svoju djecu, a muževi za svoje žene.

U mom slučaju, *Norine* je ostala u Turskoj sve vrijeme mog boravka u zatvoru. Vođe koje poštujemo su je pozvali da se vrati u Ameriku. „*Norine*”, rekli su, „neka Bog čuva *Andrew*-a. Ti moraš napustiti Tursku.” Ali ostala je jer je bila jedina osoba koja me mogla posjetiti, a znala je koliko sam očajan. I sama se izložila riziku jer me voli.

Dakle, onaj ko voli je spreman žrtvovati se za osobu koju voli. Onaj koji se samo divi vjerovatno nije voljan da čini tako nešto. Bog ima mnogo poštivalaca, čak i mnogo slugu, ali ima malo onih koji ga vole. Odlučite se da ćete ljubiti Boga, i da ćete trčati za Njegovim srcem.

Želim dati neke primjere kako je moja ljubav prema Bogu potaknula moju vjernost u zatvoru. Jednog dana Bog je u moje

srce donio stih iz Poslanice Filipljanima: „Svi oni traže svoje, a ne interese Isusa Hrista” (Filipljanima 2:21).

Počeo sam plakati

Pomislio sam: „Ovo sam ja u ovom stihu.” Shvatio sam da sam bio fokusiran na sebe, a ne na ono što je Isusu bilo važno. Sve što sam želio bilo je biti sa svojom ženom i djecom, ali šta ako je Isusovim interesima najbolje služio moj ostanak u zatvoru? Ovo je za mene postala prekretnica i počeo sam se boriti da dođem do tačke u kojoj mogu prihvatiti služenje Isusovim interesima, čak i ako to znači

ostati u zatvoru. To je bilo zbog moje ljubavi prema njemu.

Mnogo mjeseci mi je bilo teško da slavim Boga. Borio sam se sa sumnjom i preispitivao sam njegov karakter. Ali u svojoj drugoj godini odlučio sam ga slaviti i pjevati Isusu. Bila je to izjava moje ljubavi prema njemu u tamnoj noći moje duše. Razvio sam i disciplinu plesa pred Bogom. Bio je to čin poslušnosti Isusovoj zapovijedi da se radujemo kada smo progonjeni. Ali to je ujedno bio i čin ljubavi. Isus je rekao: „Ako me ljubite, držaćete moje zapovijedi” (Jovan 14:15). Ja sam ga volio. Stoga sam pokušao da mu budem poslušan.

Mnogo puta sam rekao: „Samo želim biti dobar sin svom nebeskom Ocu,” i onda bih se još jednom pokrenuo ka tome da mu se predam, prisilio sam sebe ponovno pogledati u nebo, odlučio oprostiti onima koji su povrijedili mene i moju porodicu. Ljubav me nagnala na ovo.

Godinama sam težio Božjoj prisutnosti. To je ono što sam najviše želio od Boga, ali postojalo je nešto što je Bog želio od mene: jednostavnu predanost i jednostavnu ljubav. Želio je vidjeti hoću li mu se posvetiti

uprkos mojim pitanjima, sumnjama, razočaranju – uprkos njegovom ćutanju. Tako je sve uklonio: ohrabrenje najbližih prijatelja, zajedništvo sa drugim vjernicima, sve ono što mi je u prošlosti pomagalo da iskusim njegovu ljubav. Ono što je preostalo, bila je jezgra ljubavi u mom srcu, jednostavna odaynost koje sam se držao u očajju.

Ta jednostavna predanost nje-mu je rekla: „Ne trebaju mi odgovori. Fokusiran sam na to da te volim.”

Rezultat testiranja

Rezultat mog testiranja jeste da mi je Bog pokazao moje vlastito srce. Nakon 18 mjeseci zatvora, turska vlada je odlučila izvesti me pred sud. Dan prije početka suđenja, vratili su me u zatvor u koji sam prvobitno bio smješten. Tamo se trebalo održati suđenje. To je bilo veoma teško za mene. Doživio sam dosta trauma u tom zatvoru Sakran, i kada su me tamo vratili, to je opet pokrenulo traume u meni.

Na sam dan suđenja bio sam iscrpljen. Nisam spavao prethodna dva dana. Nisam ni jeo. Nisam dobio lijekove protiv anksioznosti o kojima je moje tijelo postalo ovisno. Bio sam

na suđenju koje je trajalo 13 sati. Svemu ovome dodajte i ogroman stres, jer sam bio lažno optužen za terorističke zločine i špijunažu.

Znao sam da je to potpuno politički motivisan slučaj i da sudije nije bilo briga za istinu. Tužilac je tražio kaznu od 35 godina zatvora. Rečeno mi je da ću biti držan u samici u ovom zatvoru za vrijeme trajanja suđenja, a znao sam da bi to moglo potrajati godinama.

Bio sam shrvan. Ležao sam na krevetu - sam, izolovan, sa strahom i tugom koja je izvirala iz mene. Kroz misli mi je neprestano prolazila molitva: „Gdje si Bože? Zašto si im dopustio da me vrata na ovo grozno mjesto? Zašto nisi intervenisao za mene? Zašto si tako daleko, zašto si tako tih?”

Otvorio sam svoja usta i iznenadio se onim što sam čuo: „Volim te Isuse. Volim te Isuse. Volim te Isuse.”

Tada sam shvatio. U tome je bila moja pobjeda. Da, volim te. Čak i ako ćutiš, volim te. Čak i ako dopustiš mom neprijatelju da me povrijedi, ja te volim. Čak i ako mi ne daš svoju prisutnost, ja te volim.

Moja ljubav prema Bogu prije nego što sam otišao u zatvor bila je iskrena i istinska, ali dok nije ispitana, nije bila dokazana. Sada sam dokazao svoju ljubav prema Bogu. Da, bio sam slab i slomljen. Znam da me milost pronijela kroz sve to, ali kada mi je bilo najgore, vikao sam: „Volim te, Isuse.”

Isus je rekao da je najvažnija stvar koju možemo učiniti ljubiti ga svojim srcem, dušom, umom i snagom. Tako je jasno i jednostavno, ali je vrlo teško za napraviti. Mi prirodno ne rastemo u ljubavi prema Bogu. Zapravo, naša je tendencija da se smanjimo, da se ohladimo u ljubavi prema Bogu. Moramo njegovati ljubav prema Bogu. To se ne događa samo od sebe.

Voljeti Boga je doživotna težnja

Počnite to ugrađivati u svoj život sada. Ne čekajte da vas teškoće potaknu da tražite Boga. Jedan od najboljih načina za to je provoditi vrijeme sa Bogom. *Norine* i ja smo zajedno bili zatvoreni dvije sedmice. Primijetio sam da se ona sa tim nosi bolje od mene.

Tokom godina bili smo poput kornjače i zeca. Ja bih bio uzbuđen zbog Boga, trčao bih naprijed, a zatim bih postao samozadovoljan, dok je *Norine* bila postojana i dosljedna, i postavljala je sebi za prioritet da redovno provodi vrijeme sa Bogom.

Vremenom, to je u njoj stvorilo duboki rezervoar i to je ono iz čega je crpila snagu tokom tog strašnog razdoblja. Imao sam i ja rezervoar, ali je njen bio dublji. Ne postoji zamjena za provođenje vremena sa Bogom. Kada se *Norine* osvrne unazad, ona kaže: „Nisam bila spremna, ali nisam bila ni nespremna.”

Možda nismo potpuno spremni na sve, ali ne moramo biti ni nespremni. Težimo za srcem Božjim. Ako vam to bude prioritet, sve ostalo u vašem životu doći će u red i ispravno stanje. Ne kažem da će vam život biti lak, ali sve će biti pravilno usklađeno. Mi želimo izaći iz pustinje oslonjeni na Onoga koga ljubimo, ispitani i dokazano dostojni njega.

Andrew Brunson

KAKO BITI SPREMAN KADA ISUS DOĐE?

Mnoga pitanja i problemi danas muče ljude u svetu. Glavna tema koja prevazilazi sve druge je: *kako čovek može biti spreman za dolazak Hristov?* Kako će muškarci i žene moći da se suoče sa Sudijom celog sveta kada bude došao? Hoćeš li ti biti spreman? Bog je svima nama dao jasno upozorenje da pazimo i da budemo spremni.

„Stražite dakle jer ne znate kad će doći gospodar od kuće; ili uveče ili u ponoći, ili u petle, ili ujutru; da ne dođe iznenada i da vas ne nađe, a vi spavate. A šta vam kažem, svima kažem: strażite.” (Marko 13:35-37)

Ako želiš biti spreman kada Isus dođe, evo nekoliko stvari koje treba da uzmeš u obzir.

Nemoj se mešati u stvari ovog sveta

Većina hrišćana ima iskrenu želju u svom srcu da bude spremna za Isusov dolazak. Pismo jasno govori da će mnogi biti nespremni i da će ostati u večnoj žalosti i tuzi. Razlog za ovo ne mora da bude namerni greh, već jednostavno činjenica da su ljudi dozvolili sebi da budu preterano upleteni u brige ovoga sveta.

Isus je želeći da istakne svojim apostolima ozbiljnost ove opasnosti, dao dve ilustracije. Prvo je spomenuo uslove koji su bili u vreme Noja, a onda je napomenuo da će se istorija ponoviti u vreme Njegovog ponovnog dolaska.

„Jeđahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onog dana kad Noje uđe u kovčeg, i dođe potop i pogubi sve. Tako kao što bi u dane Lotove: jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sađahu, zidahu.” (Luka 17:26-27)

Nema ništa loše u samom jelu, piću ili ženidbi. Isus je jeo i pio. Išao je na svadbu u Kanu Galilejsku. Loše je to što je čovek postao potpuno zaokupljen ovim svetskim stvarima, te ih je načinio glavnim ciljem u životu. Zaboravili su i ignorisali duhovne stvari. Ljudi su ignorisali Nojevo propovedanje. Nisu obraćali pažnju na propovedanje Enoha, koga je Bog poslao da upozori celu generaciju. Nisu mogli da prepoznaju znakove vremena.

Isus je povezo Nojevo vreme sa vremenom Svog dolaska.

„Tako kao što bi u dane Lotove: jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sađahu, zidahu; A u dan kad iziđe Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve.” (Luka 17:28-29)

Grad u kome je Lot živeo je Sodoma, mesto zapamćeno po ekstremnom zlu. Čudno je da Isus nije to spomenuo. Umesto

toga, spomenuo je da su ljudi u Sodomu bili totalno zaokupljeni materijalnim stvarima.

„Jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sađahu, zidahu.”

Nisu imali vremena za duhovne stvari. Toliko su bili zauzeti drugim stvarima da uopšte nisu obratili pažnju kada su anđeli došli da posete Lota, nisu bili svesni da neće dočekati sledeći dan. Tako je i danas, ljudi su toliko zauzeti poslom, zadovoljstvom, hobijem, planovima, bez obzira na to što mač atomske katastrofe visi iznad njihovih glava; oni su i dalje opsednuti stvarima koje će uskoro nestati.

Kada je Isus rođen u Vitlejemu, mudraci vođeni zvezdom, prišli su religioznim vođama i pitali ih gde Isus treba da bude rođen. Treba zapaziti da su vođe znali da kažu: „... u Vitlejemu Judejskom, jer tako su pisali proroci...” (Matej 2:5)

Ove slepe vođe su se brinuli o desetku, kao što se i ceo Jerusalem brinuo, ali nisu se potrudili da odu u Vitlejem da pronađu istinu. Prema tome, propustili su najveći događaj koji se do tada desio na zemlji.

„Svojima je došao ali ga njegovi nisu prihvatili...” (Jovan 1:11).

Da bi ušao u carstvo Božije moraš biti nanovo rođen

U Isusovo vreme ljudi su često pričali o kraljevstvu Božijem. Nestrpljivo su čekali da se pojavi Mesija koji bi oterao Rimljane i uspostavio vidljivo kraljevstvo. Takvo će kraljevstvo i biti uspostavljeno kada se Isus bude vratio. Ali je Isus učio da čovek prvo mora imati kraljevstvo u svom srcu. Neće vladati nad neobraćenim kraljevstvom, jer prvo mora vladati nad našim srcima. Zato je Isus rekao Nikodimu: „*Zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može videti carstvo Božije...*” (Jovan 3:3)

Iskustvo novog rođenja je podjednako stvarno kao i prirodno rođenje. Kada se čovek pokaje za svoje grehe i poveruje u Isusa kao svog spasitelja, on postaje nova osoba. Nikodimu je bilo teško da ovo razume. Isus je morao tri puta da mu ponovi istinu (Jov. 3:3,5,7).

Pavle nam govori o nanovom rođenju malo drugačijim jezikom. On kaže: „*Zato, ako je ko u*

Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade.” (2. Kor. 5:17)

Uvek budi budan i moli se

„*Ali se čuvajte da kako vaša srca ne otežaju žderanjem i pijanstvom i brigama ovog sveta, i da vam ovaj dan ne dođe iznenada. Jer će doći kao zamka na sve koji žive po svoj zemlji. Stražite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili uteći od svega ovog što će se zbiti, i stati pred Sinom čovečijim.*” (Luka 21:34-36)

Kako da nas taj dan ne iznenadi? Moramo paziti da zadovoljstva i brige sveta ne skrenu našu pažnju. Jedini način da ovo sprečimo da molitva bude samo obaveza u našem životu.

Treba se uvek moliti ‘*da biste se udostojili uteći od svega ovog što će se zbiti, i stati pred Sinom čovečijim.*’

Snage zla i kušnje koje nas napadaju su prejake da bismo im se odupreli bez Božije pomoći. Prema tome, svaki dan trebamo donositi naše zahteve pred Boga, svaku situaciju koja se odnosi na naš život u kući, porodici, crkvi, poslu, svakidaš-

nje potrebe, probleme, zdravlje, naše slabosti kako bismo se održali protiv zla i mogli živeti u volji Božijoj. I više od toga, trebamo biti posrednici. Trebamo se moliti i raditi za spasenje drugih.

Kada su apostoli pitali Isusa kada će uspostaviti svoje kraljevstvo, Gospod im je odgovorio da nije njihovo da znaju tačno vreme, nego da oni, nakon što prime Duha Svetoga, treba da prime snagu da budu Njegovi svedoci.

Budi ispunjen Duhom

Na jednom mestu smo spomenuli usporedbu pet mudrih i pet ludih devica. Lude device nisu bile spremne za susret sa Mladoženjom, kao ni za svadbenu večeru, jer nisu imale viš-

ka ulja u svojim lampama. Ulje je kroz Pismo znak Duha Svetoga. Trebamo krštenje Duhom o kome Isus govori kada kaže:

„Jer je Jovan krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetim ne dugo posle ovih dana.” (Dela 1:5)

Mudre device su bile oprezne da osiguraju dovoljno ulja u lampama. Ulje Duha daje snagu da živimo za Hrista, snagu da svedočimo, snagu da budemo spremni za Njegov dolazak. U zadnjem stihu u Bibliji Gospod govori: *„Da, doći ću skoro!”* (Otkrivenje 22:20).

Zar ne bi naš odgovor trebao biti isti kao i Jovanov: *„Da, dođi, Gospode Isuse”*?

Gordon Lindsay

Iz knjige Second Coming of Christ

PTICE

Jeste li već posmatrali ptice koje se nađu pred nekim problemom, npr. prilikom gradnje gnijezda? Danima i danima one grade svoje gnijezdo, skupljajući razne materijale, često ih donoseći izdaleka. I kad završe to gnijezdo i kad su spremne položiti u njih svoja jaja, nevrjeme ili ljudsko "djelo" ili neka životinja, uništi ga i propadne im sve što su gradile upornim trudom.

Šta tada čini ptica? Onemoća i napusti svoj rad?

Ni slučajno!

Ona počinje opet i opet, sve dok jaja ne položi u gnijezdo. Dogodi se često, prije nego se izlegu mladi ptići, da neka druga životinja, dijete ili nevrjeme, unište to gnijezdo, ali ovaj put s dragocjenim sadržajem.

Vrlo je teško opet početi od nule, ali ptica nikad ne zastane, ne uzmakne, ne odustane. Ona nastavlja pjevati i graditi, graditi i pjevati...

Imate li ponekad osjećaj da vaš život, posao ili vaša porodica nisu ono o čemu ste sanjali? Imate li nekada želju reći: „Dosta“, to što nastojim ne vrijedi truda, to je previše za mene? Osjećate li umor zbog svakidašnje borbe za život, zbog narušenog povjerenja, nepostignutog cilja kad ste već bili sigurni da ste ga postigli?

U životu svako od nas ponekad doživi udarce, ali ne zaustavljajte se nikada. Molite se, radite i nadajte se boljem. Ne dopustite da vas zaokupe i nadvladaju problemi u životnoj borbi. Pokušajte se izdignuti iznad njih i riješiti ih. Pokupite komadiće vašeg nadanja, ponovno ih složite i počnite ispočetka! Kao ptice!

Nije važno što će se dogoditi! Ne odustajte i idite samo naprijed. Život je stalna borba, ali vrijedi truda prihvatiti ga!

Nemojte nikada prestati pjevati!

SEDAM PUTA OKO JERIHONA

Zapanjuje me biblijski zapis o Jerihonu! Biblija nam opisuje čudnovati način na koji je pala ta utvrda. Nakon što su prešli rijeku Jordan, Izraelci su - pod vodstvom Jošue - pošli u osvajanje Obećane zemlje. Jerihon je bio prva veća prepreka tokom njihovog prodora u unutrašnjost zemlje. Jošua je najprije imao susret s anđelom Božjim. Zatim je od Boga primio zapovijest o načinu na koji će osvojiti dobro utvrđeni grad.

U takvoj situaciji, očekivao bih da anđeo ukaže Jošui na slabe tačke neprijatelja. Možda da se kao anđeo pojavi i pred vojskom, kako bi joj dao poti-

caje da svom silinom krene na utvrdu. Ili možda da predloži neku strategiju, na razini najvećih i najmudrijih vojskovođa ovoga svijeta.

Jošua je od Gospoda primio neočekivanu zapovijed. U šestom poglavlju Jošuiine knjige nailazimo na Božja uputstva za osvajanje grada: *“Svi vi ratnici obiđite oko grada jedanput na dan. Tako činite šest dana. A sedam svećenika neka nose pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova. Sedmoga dana obiđite sedam puta oko grada, a svećenici neka trube u trube. Pa kad otežući zatrupe u rog ovnujski, neka sav narod, čim čuje glas trube, podigne silnu bojnu vi-*

ku. I srušiće se gradski bedemi, a narod neka tada ulazi svaki odande gdje se nađe" (Jošua 6:3-5).

Znao sam se često pitati zašto je Gospod izdao takvu zapovijed te izabrao strategiju za koju mislim da nijedan general ili vojskovođa ne bi imao razumijevanja. Budući da je imao susret s anđelom, Jošua je zasigurno bio uvjeren da sve to ima smisla. No, kako su se osjećali njegovi vojnici?

Pokušao sam se uživjeti u događaj i zamisliti kako bih se ponašao da sam bio jedan od njih. Zasigurno bih prvi dan izdržao bez mrmljanja i negodovanja. Taj prvi dan bih učinio ono što je zapovjedbno: obišao bih oko zidina Jerihona i čekao dalja uputstva. Onda bi došao drugi dan obilaska oko grada. Zasigurno bih se tada počeo pitati: "Čemu to? Kakva je to zapovijed, koju nam je Jošua dao? Umjesto da napadnemo svim snagama, mi se šetamo oko grada!" Zamislite tek treći ili četvrti dan! Vjerujem da bih tada već glasno uzdisao: "Stvarno ovo nema smisla! Čemu svakodnevno hodanje u krugu? Umjesto da mi umaramo neprijatelja našim napadima, mi se sami umaramo svakodnevnim

šetnjama oko Jerihona. Je li to zaista od Boga ili nešto nije u redu s Jošuom?" Ali sedmi dan, kada su trube zatrubile i čuli se bojni povici naroda, Biblija donosi vijest: "Padoše bedemi i narod prodrije u grad, svako odande gdje se našao, i osvojiše ga" (Jošua 6:20). Jerihon je bio osvojen! Poslušnost Jošue i njegovih ratnika Božjoj zapovijedi urodila je pobjedom. No, osim na poslušnost Bogu, želim na još nešto skrenuti pažnju.

Možda je osvajanje Jerihona, koje se dogodilo prije više od tri milenija, i za tebe čudan slučaj. No, jednom prilikom, dok sam razmišljao o Božjim putevima, taj je događaj postao za mene primjer i slika Božjeg djelovanja, i njegovog poticaja na ustrajnost i pouzdanje. U poslanici Hebrejima piše: "Vjerom se srušise zidine jerihonske pošto se sedam dana obilazilo oko njih" (Hebrejima 11:30). Životna svakodnevica mi se vrlo često pokazuje kao obilazak oko zidina nekog svog Jerihona, gdje treba ustrajati i iskazati pouzdanje u Božje vodstvo. Ponekad se borim sa tim da proživim još jedan dan. Treba obaviti jedan te isti posao, naveče se vratiti kući, odspava-

ti, i sutra ispočetka. Ponekad pomislim da to nema smisla. No, Bog poziva na pouzdanje, kako je to i zapisano u biblijskoj knjizi Mudrih izreka: *“Uzdaj se u Gospodina svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor”* (Mudre izreke 7:9).

Bog kao da poručuje: *“Čekaj na mene! Ovo je tek tvoj prvi dan obilaska oko Jerihona! Sad ne razumiješ. No, u konačnici ćeš shvatiti smisao.”* Biblijski prorok Jeremija takođe podsjeća: *“Dobar je Bog onom koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži. Dobro je u miru čekati spasenje Gospodinovo!”* (Tužaljke 3:25-26).

Bog želi unijeti dublji smisao u naš život i reći nam da smo na važnome zadatku – osvajanje nekog našeg “Jerihona”. Stoga nas poziva na pouzdanje i čekanje, čak i onda kada ne naziremo rješenje.

No, nakon prvoga dana, treba proći i drugi dan, pa treći... Drugi dan obilaska oko “Jerihona” mi možda izgleda ovako: ujutro doručkujem, naveče večeram, i dan prolazi a da se nisam uspio ni pogledati u ogledalo. Umjesto da mi se neke velike stvari počnu događati, da mi sve ide od ruke, ja jed-

nostavno osjećam da još jedan dan hodam u krugu, a da ne znam pravi smisao životne trke. Molim se Gospodu u takvim trenucima da stavi pred mene neki veliki cilj, za koji bih se mogao boriti. No, Gospod kao da kaže: *“Drago dijete, ako sam te ostavio bez velike i jasne vizije, to onda samo znači da te želim vidjeti kako u miru i tišini obavlaš svoju svakodnevnu zadaću.”*

Poslije toga novo jutro sviće. Treći je dan obilaska oko Jerihona. On može izgledati ovako: Umoran sam. Čujem da mi je dragi prijatelj u bolnici. U porodici je nastala svađa. Još se neki problemi javljaju. Kako izdržati? Otvaram Bibliju i u Knjizi Otkrivenja, kao da pronailazim na još jedno uputstvo: *“Ostani vjeran do smrti, i daću ti vijenac života!”* (Otkrivenje 2:10). Gospod i dalje poziva na pouzdanje i vjernost. *“Moraš nastaviti dalje te do kraja izdržati, uprkos okolnostima.”*

Zatim, dolazi četvrti dan. Nastavljam se moliti Bogu i nadati. Na poslu mi ide teško. Molim se za promjenu životnih okolnosti. No, ništa se ne događa. Dok čitam Bibliju nailazim na još

jedan Božji poticaj. U Poslanici Hebrejima piše: *“Prema tome, ne gubite svoga pouzdanja! Njemu pripada velika nagrada”* (Hebrejima 10:35). Uzdišem u molitvi: *“Bože, tvoja mi zapovijed čudna! Pozivaš me na pouzdanje, a ne vidim nigdje kraja sivoj svakodnevic!”*

Peti dan se ponovno osjećam kao da se vrtim u krugu. No, Bog kroz svoju Riječ poručuje: *“Još malo, vrlo malo, i doći će onaj koji ima doći; neće zakasniti. Moj će pravednik živjeti od vjere”* (Hebrejima 10:37-38a).

Šesti dan uzdišem poput psalmiste: *“Duša moja čeka Gos-*

podina više nego zoru straža noćna...” (Psalam 130:6).

Zatim, dolazi onaj sedmi dan – kada se začuje truba i jerihonske zidine padaju. Doživim Božji dodir! Shvatim da sam u Božjoj ruci. Vidim uslišenje svojih molitvi. Božji zahvat u moje srce i okolnosti koje me okružuju. Pjevam od radosti zajedno s psalmistom: *“Uzdah se u Gospodina uzdanjem silnim, i on se k meni prignu i usliša vapaj moj”* (Psalam 40:2).

Želim te potaknuti da nastaviš ići naprijed u svom pouzdanju u Boga. Znaj da ovaj život nije puko hodanje u krugu, kako to

ponekad izgleda. Naprotiv, ako napreduješ u spoznaji Boga kao Stvoritelja i ličnog Spasitelja po Isusu Kristu, tada se ne vrtiš u krugu. Ako se držiš Božje ruke i njegovih uputstava iz Biblije, onda je tvoj život uistinu hod sa Bogom i obilazak "Jerihona", gdje dobro utvrđeni grad samo što nije pao. Biblija ima za tebe poticaj, smjernice i ohrabrenje za svaki dan tvoga života. Stoga ne ispuštaj iz ruku Božju riječ.

Kada je nakon mnogih obilazaka, truba zatrubila i kada je moj "Jerihon" pao, shvatio sam da mi je Gospod dao novo srce – da budem gladan i žedan njegovog dodira. Idući puta kada sam osvajao moj novi "Jerihon", nakon što je truba zatrubila, i jerihonske se zidine srušile, shvatio sam da mi je Gospod dao posao i službu po srcu. Za-

tim je došlo opet novo osvajanje nekog drugog "Jerihona"! Truba je ponovo zatrubila, Jerihon pao, i shvatio sam da mi je Gospod dao suprugu. Zatim me blagoslovio dragim prijateljima.

Mnogi veliki problemi, veliki poput planina, takođe su pali. Dovoljno dokaza da život nije puko hodanje u krugu! Stoga te želim ohrabriti da u molitvi i hodu s Bogom, nastaviš ići naprijed. Možda je to tvoj peti, ili šesti obilazak oko nekog tvog "Jerihona". Možda danas sviće i onaj sedmi dan, kada će truba zatrubiti, i ti ćeš doživjeti novi Božji dodir, razriješenje teškoća, uslišenje molitvi i tvojih nastojanja, koja su u skladu sa voljom Božjom. Nemoj odustati od obilazaka svojih "Jerihona"!

Vlado Pšenko

**KADA VJERUJEŠ,
TADA SI VEĆ NA POLA PUTA
DA OSTVARIŠ ONO ŠTO ŽELIŠ.**

HRIŠĆANI I STRAH

*Plašljiv čovek meće sebi zamku.
(Priče Solomonove 29:25)*

Bila jednom dva čoveka koja su radila u istom preduzeću. Jedan od njih je upoznao i verovao u Hrista kao u svog Spasitelja; ali, desilo se da su obojica bili bojažljivi. Onaj spaseni se nije usuđivao da kaže onom drugom kakva velika promena se odigrala u njegovom životu, dok onaj drugi nije mogao da sakupi dovoljno hrabrosti da bi upitao onog obraćenog šta mu se desilo, jer je video da je na njemu došlo do promene.

Radili su za istim stolom. Svakodnevno su se gledali a ipak jedan se nije usuđivao da bilo šta kaže, dok se onaj drugi nije usuđivao da bilo šta pita. Na kraju, onaj što je uzverovao to više nije mogao da podnese te se obratio svome drugu: "Ja sam veoma bojažljiv čovek i bar tri meseca se nisam usudio da ti kažem da sam uzverovao u Gospoda Isusa Hrista." Njegov kolega je na to odgovorio: "A ja sam sva ta tri meseca želeo da te upitam šta se to dogodilo sa tobom, šta te promenilo.

Vidiš kako je nezdravo biti plašljiv. Ohrabri se i progovori!

Mana

MOLITVA MOM OCU

Gospode Bože, Duh Tvoj je onaj koji oživljava ovo moje slabo tijelo, i On je taj koji oporavlja dušu moju i srce moje. Slava neka je Tebi!

Upoznah te kroz Isusa Hrista sina Tvog, kroz nježan dodir Tvoje prisutnosti u mojojnutrini. Mišljah, ovo je Bog koji će mi pomoći da izbjegnem nevolje, ali Ti mi otkri da si Ti onaj koji prolazi sa mnom kroz nevolje (Isaija 43,2-4).

Rekao si mi: „Kada pođeš preko vode, Ja ću biti s tobom, ili preko rijeka, neće te potopiti; kad pođeš kroz oganj, nećeš

izgorjeti i neće te plamen opaliti. Jer sam Ja Gospod, Bog tvoj, svetac Izrailjev, spasitelj tvoj; dadoh u otkup za te Misir, Etiopsku i Sevu mjesto tebe. Otkako si mi postao drag, proslavio si se i ja te ljubih; i dadoh ljude za te i narode za dušu tvoju.“

Pomislih u svom srcu: „Dobro je meni, neće me više boljeti“, ali moradoh proći kroz mnoge boli da bih mogla okusiti blagodat Tvoje milosti.

Kažeš u svojoj riječi: „Dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvim. Dakle, ja ću se hvaliti svojim

slabostima, da se useli u mene sila Hristova. Zato sam dobre volje u slabostima, u ruženju, u nevoljama, u progonstvima, u tugama za Hrista, jer kada sam slab, onda sam silan” (2. Korinćanima 12,9-10).

Moj ljudski um je tako ograničen naspram tebe živog Boga. Misli i srce su mi govorili: “Neće biti suza u mom hodju s tobom.”

Ipak, mnoga jutra, dani i noći suze su mi se slijevale niz obraze. Tada spoznah i ovu istinu po Tvojim riječima: “Oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi. Išli su plačući, noseći sjeme sjetveno:

vraćajući se s pjesmom, noseći snoplje svoje” (Ps. 126,5-6).

O Gospodaru neba i zemlje, velik si u svojoj sili i snazi. Kako može čovjek da dokuči Tvoju veličinu? Hvala Ti za Tvoju milost koja se obnavlja svakog jutra, i što milost Tvoja nema kraja. Hvala Ti Nebeski Oče za ove istine iz Tvoje Riječi na koje se mogu osloniti.

“Dobrota Gospodnja nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo. Oni se obnavljaju svakog jutra, Tvoja je vjernost velika!” (Plač Jeremijin 3,22-23).

S.M., Banjaluka

**NE DAJ DA TE ZLO NADVLADA,
NEGO TI NADVLADAJ ZLO DOBRIM.**

RIMLJANIMA POSLANICA 12:21

AGAPE

SO I SVIJETLO

HRIŠĆANI NA RADNOM MJESTU

Čitala sam jedan novinski članak na temu integriteta napisan od strane osobe koja nije vjernik. Prvo što sam pomislila čitajući je kako mnogi ljudi, bilo vjernici ili nevjernici, čeznu za ovakvim životnim vrijednostima, čeznu da vide nešto autentično, iskreno, junačko; nešto „drugачije“.

Članak me je zaista inspirisao, i čitajući, povezivala sam većinu napisanoga sa određenim stihovima iz Biblije, i počela povezivati ideje iz članka sa idejom da smo mi hrišćani „so i svijetlo svijeta“.

Prije svega, sama ideja soli i svijetla za nas hrišćane podrazumijeva da mi kao osobe činimo svijet oko sebe boljim mjestom; da smo mi „drugачiji“, te da svojim životom pokazujemo neki uzvišeniji i kvalitetniji način življenja od onoga što se u tipičnoj svakodnevnicu može vidjeti.

Biti so i svijetlo svijeta, podrazumijeva integritet i još mnogo drugih sličnih pojmova. Definicija integriteta iz članka koji sam čitala kaže da integritet

znači raditi ispravne stvari, iskrene stvari, čak i onda kada nas niko ne gleda. Poprilično se slažem sa jednostavnošću ove definicije, a posebno sa dijelom koji naglašava da radimo ispravne stvari čak i kada nas niko ne gleda.

Tok mojih misli je onda krenuo u pravcu samoispitivanja, i daljih propitivanja, kako mi kao hrišćani pokazujemo integritet danas, u svijetu punome iza-zova i iskušenja. Kako mi živimo i praktično ispunjavamo svoj poziv da budemo so i svjetlo svijeta u svakodnevnicu svoga okruženja, u svojim domovima, na svojim radnim mjestima, među svojim prijateljima.

U nastavku ovog teksta, pozabaviću se dalje ovim pitanjem, a u kontekstu radnog okruženja.

Bilo kakvo da je naše trenutno radno okruženje, bilo da se nalazimo u kancelariji sa drugim kolegama, ili na građevinskom terenu, ili da smo domaćice ili doktori, ili učitelji, ili da imamo svoj privatni zanat, vjerujem da ideje koje ću napomenuti jesu primjenjive za svakoga od nas, za svako radno mjesto i okruženje, i u ovome dobu u kojem živimo, a i u svakom narednome koje poslije nas dolazi.

Iskrenost i poštenje

Da li smo nekada doveli sebe u situaciju da kažemo svome nadređenome da smo bolesni ili da nam je dijete bolesno, te da ne možemo doći na posao, kada smo u stvari samo planirali ostati kod kuće i imati slobodan dan od posla?

Da li preuveličavamo priče koje govorimo da bismo ih napravili interesantnijima i dobili pohvalu ili „bravo“; ili neki drugi vid odobravanja i divljenja od svojih kolega? Da li govorimo takozvane „bijele laži“ da bismo izbjegli sukob sa nadređenim ili sa kolegom?

Pretpostavljam da će svako od nas odgovoriti sa „da“ barem na jedno od navedenih pitanja, i možda se čak složiti da sve navedeno ne predstavlja veliki problem, i da su ovo sve bezazlene situacije i djelovanja. Ali činjenica je da na duže staze, nakon što jednom počnemo praktikovati ovakve „male“ neiskrenosti, naša savijest se opušta i nakon izvjesnog vremena se navikava da su ovakva djelovanja normalna i prirodna i da je lakše ovako djelovati nego li se suočavati sa nespozrazumima, ili rizikovati gubitak posla ili kolege.

Šta Biblija kaže o ovakvim situacijama? Pogledajmo nekoliko biblijskih stihova koji govore o poštenju, i drugim vrlinama i razmislimo u svojim srcima o svojim stavovima, svome razmišljanju i ponašanju. Da li nas ovi stihovi opominju na potrebnu promijenu, ili hrabre da nastavimo dalje? Šta nam oni govore?

Priče Solomonove 12:22

„Mrske su Gospodu lažljive usne, a koji rade vjerno, mili su mu.“

Poslanica Galaćanima 6:9

„A dobro činiti da nam ne dosadi, jer ćemo u svoje vrijeme požnjati ako se ne umorimo.“

Odgovornost i pouzdanost

Osobe sa integritetom, osobe koje su so i svijetlo ovoga svijeta, imaju snažan osjećaj odgovornosti i ispunjavaju svoje obaveze i obećanja. Na takve osobe se može osloniti, i njihova riječ znači nešto; to nije samo prazno obećanje. Takve osobe su odgovorne i u momentima kada su pogriješile. Prihvataju odgovornost i posljedice za svoje greške i ne bježe od njih. Jednostavno, takvim osobama se može vjerovati. Bez obzira da li se radi o nekoj tajni koju smo takvoj osobi povjerali, ili se radi o poslovnome zadatku, od ovih osoba se može očekivati da su osobe od povjerenja, te da će ispuniti svoje dužnosti na kvalitetan i pravovremen način. Takve osobe će takođe ukazati

na manjkavost tuđeg ponašanja ili poslovanja, te se sa njima lako može znati „na čemu smo“.

Kološanima 3:23-24

„I sve što god činite, od srca činite kao Gospodu, a ne kao ljudima, znajući da ćete od Gospoda primiti platu nasljedstva jer Gospodu Isusu služite.“

Priče Solomonove 16:3

„Stavi na Gospoda djela svoja i biće tvrde namjere tvoje.“

Matej 25:21

„A gospodar njegov reče mu: dobro, slugo dobri i vjerni; u malome bio si mi vjeran, nad mnogim ću te postaviti; uđi u radost svoga gospodara.“

Autentičnost

Osobe od integriteta, osobe koje su so i svijetlo u svijetu,

često žive po standradima koji su drugačiji od onoga što je opšteprihvaćeno. Takve su osobe vjerne vrijednostima koje se često ne prihvataju u društvu ni na radnome mjestu, biblijskim vrijednostima koje nisu jednostavne za prihvatiti i primijeniti u često izazovnim ili čak korumpiranim poslovanjima. Ali osobe koje žive po ovakvim standardima su autentične, ne trude se da prilagode ove vrijednosti svome radnom okruženju, već pronalaze načine da „zasijaju i zasole“ situacije koje su netransparentne i nejasne.

Autentične osobe su takođe i ranjive osobe; ranjive u smislu da ako ne znaju nešto, ili ako ne žele da pristanu na određenu vrstu poslovanja ili ponašanja, oni će biti voljni da pokažu svoju slabost ili svoje neslaganje, iako ih takva ranjivost može dovesti u nezavidan položaj pred drugim kolegama.

2. Korinćanima 8:21

„... promišljajući za dobro ne samo pred Bogom nego i pred ljudima.“

Rimljanima 12:9

„Ljubav vaša da ne bude lažna; mrzeći na zlo, držite se dobra.“

Matej 6:1

„Pazite da pravdu svoju ne činite

pred ljudima da vas oni vide; inače plate nemate od Oca svoga koji je na nebesima.“

Saosjećanje

Osobe sa integritetom pristupaju drugim osobama sa razumijevanjem i saosjećanjem, bilo šta da je u pitanju. Takve osobe umiju saslušati druge, te pokazati razumijevanje, ali i neslaganje sa razmišljanjima ili ponašanjima, ali na konstruktivan i ohrabrujući način. Takve osobe uviđaju vrijednost drugih ljudi oko sebe, ne samo po pitanju vrijednosti koje se tiču poslovnih vještina, iskustva ili stanovišta, ali i vrijednosti ljudi koje Bog voli, i kojima je darovao jedinstvenost karaktera. Takve osobe će pokazati razumijevanje i u situacijama koje su bolne i neugodne, te neće ishitreno donositi zaključke i olako suditi druge ljude ili situacije; razmišljaće kritički i objektivno.

2. Korinćanima 1:3-4

„Blagosloven neka je Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, otac milosti i Bog svake utjehe, koji nas utješava u svakoj nevolji našoj, kako bismo mi mogli utješiti one koji su u svakoj nevolji, utjehom kojom nas same Bog utješava.“

Efescima 4:32

„A budite jedan prema drugome blagi, milostivi, praštajući jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio vama.“

Poniznost i dobrota

Poniznost i dobrota su vrlo često vrijednosti koje se u današnjem poslovnom svijetu ne cijene, štaviše, smatraju se slabostima. Osobe koje su ponizne su u stanju donijeti odluke koje su ispravne, čak i ako to njima ne ide u prilog. I kao što je ranije već rečeno, takve osobe prihvataju svoje greške i preuzimaju odgovornost za posljedice svojih postupaka i ponašanja. Ponizne osobe nemaju izražen ego, nisu sebične, ne traže korist, oni su jednostavno „dobri ljudi“ i ostali ih lako prepoznaju po tim jedinstvenim karakteristikama.

Kološanima 3:12

„Obucite se dakle kao izabrani Božiji, sveti i ljubazni, u srdačnu milost, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljenje...“

Priče Solomonove 10:9

„Ko hoda bezazleno, hoda pouzdano; a koje opak na putevima svojim, poznaće se.“

Priče Solomonove 11:3

„Pravedne vodi bezazlenost njihova, a bezakonike satire zloća njihova.“

Samodisciplina i hrabrost

Činjenica je da ljudi sa integritetom nisu savršeni, i da se i sami bore i padaju u razna iskušenja. Ali činjenica je i da takvi ljudi imaju uvježbanost i usvojene navike da se odupru određenim iskušenjima. Oni su izgradili samodisciplinu i mogućnost da kažu „ne“ nezdra-

vim navikama, odlukama ili emocijama. Oni imaju snažne vrijednosti koje im služe kao ograda i štiti od neželjenih djelovanja. Da bi se održao ovakav životni stil, također je potrebna i hrabrost, jer nije ni malo jednostavno živjeti po principima koji se razlikuju od principa većine; nije lako „plivati uzvodno“ i često biti neshvaćen i ogovaran, kritikovan, prevaren i testiran od svojih pretpostavljenih ili svojih kolega.

Psalam 91:4

„... istina je Njegova štiti i ograda...“

Jevrejima 5:14

„A savršenih je tvrda hrana, koji imaju osjećanja dugim učenjem obučena za razlikovanje i dobra i zla.“

Kološanima 3:17

„I sve što god činite riječju ili dijelom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista, hvaleći Boga i Oca kroz njega.“

Za kraj, želim ohrabriti svakoga od nas da razmislimo i da se *preispitamo* u svojim navikama, te da se prisjetimo važnosti toga da smo so i svijetlo, i na svome radnom

mjestu, i u ostalim okruženjima u kojima boravimo. Integritet je pojam koji nije nedostižan, može se graditi i može se uvježbati; može se i izgubiti, ali se može i povratiti. Ideje koje sam navela nam mogu biti mali putokazi, da nam ukažu na čemu bismo mogli raditi, da bismo izgradili svoj integritet.

Prije svega, (re)definisanje svojih osnovnih vrijednosti i prisjećanje na biblijske principe, koji su temelj i mjera prema kojoj procjenjujemo svoja razmišljanja i djelovanja. I dalje, možemo se praktično trenirati u tome da budemo iskreni i da preuzimamo odgovornost; da dajemo i gradimo povjerenje; da prihvatimo svoje manjakovosti i učimo iz svojih i tuđih grešaka; da budemo ponizni, saosjećajni, pouzdani, i iznad svega hrabri, jer izgradnja integriteta nije jednostavan poduhvat.

Prva Korinćanima 15:58

„Zato braćo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se pomaknuti i napređujte jednako u djelu Gospodnjem, znajući da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.“

Virđžinija Brenner Musić

SLOBODA U HRISTU

Zašto slobodu u Hristu ne doživljavamo u našoj zajednici?

Hipoksija je kada polako dolazi do onesviješćivanja. Čula postaju sve slabije osjetljiva, refleksi slabe, sve dok na kraju ne izgubite svijest. Simptomi i tegobe djeluju tako podmuklo da su već tu prije nego što ih primijetite.

To se odnosi i na pilote borbenih aviona. Ako njihov mozak dođe u stanje nedostatka kiseonika, potrebno je da se interveniše spolja prije nego što bude prekasno, prije nego što oni padnu u nesvijest i zajedno sa avionom se sruše.

Čovjek u kontrolnoj sobi mora brzo djelovati u takvim slučajevima kako bi spasio život

pilota i kako bi osigurao avion vrijedan milione evra, prije nego što se razbije na tlu.

„Sve je u redu!”, kažu odgovorni u zajednici. To su samo uobičajeni problemi, ništa zabrinjavajuće. Ali stvarnost viđena spolja izgleda zabrinjavajuće. Ovisnosti, povratak u stanje prije obraćenja, razvodi, razdvajanja, nema više doseganja novih ljudi, gorčina se širi, entuzijazam slabi u davanju svjedočanstva, frustracija i molitveni zahtjevi se ponavljaju. Dominiraju molitve za srčane tegobe i posjete ljekaru, molitve za traženje posla i probleme u braku; a sve su to molitve koje su prije svega fokusirane na sebe. Rijetko se moli za otvorena vrata za evanđelje ili za

progonjene kršćane u drugim dijelovima svijeta.

„Stoga, ako vas Sin oslobodi, tada ćete biti stvarno slobodni.“ (Jovan 8:36)

Mi ne vidimo tu slobodu ili je ne vidimo u očekivanom obimu. Ta sloboda koju je Isus obećao jeste mjerilo. Zašto je ne prepoznajemo u našoj zajednici? Zašto je ne doživljavam u svom životu? Zašto razočarani članovi napuštaju crkvu, jer nisu doživjeli upravo tu slobodu? Zašto mladi ne vide privlačnost crkve? Zašto oni koji su ostali u crkvi se bore sa dvostrukim životom? Zašto mnogi hrišćanski muškarci imaju probleme sa pornografijom ili preljubom? Zašto su brojni hrišćani robovi svojih grijeha? Što je sa životom u izobilju koji je Isus obećao?

Potrebno nam je novo otkriće našeg stanja u crkvi. Ne radi se o osuđivanju, jer oni koji su u Hristu, više nisu pod osudom, iako se ponekad tako osjećamo jer nismo u potpunosti svjesni svoga identiteta u Hristu. Bog se nikada nije promijenio. On je u svojoj milosti i ljubavi isti kakav je bio. Talav jeste i uvijek će biti. Danas i sutra u svemu je savršen.

Neki od nas osjećaju bol zbog stanja u crkvi, jer je puno onih koji su je napustili, a vrlo malo novih članova se pridružuje. Ali ta bol je dobra, jer nas vodi u molitvu, post i u čišćenje vlastitog života pred Bogom.

Postoji veoma velika provalija između ideala kojem smo možda nekada bili blizu - onoga što možemo vidjeti u Bibliji, u Djelima apostolskim i onoga što sada nalazimo u crkvi. Čini se da to opisuje generalno stanje u mnogim crkvama.

Da li ste ikada gledali polje suncokreta? Primijetićete da su glavice - žuti svjetovi - svi okrenuti u istom smjeru. Kako je poljoprivrednik mogao posaditi suncokrete tako da su svi cvjetovi okrenuti u istom smjeru? Zapravo oni sami okreću glavice svojih cvjetova prema suncu. Prije nego što počnu cvjetati, okreću se sve dok ne budu okrenuti prema suncu. Potrebni su im sunčevi zraci za rast.

Tako i kršćani rastu ne zato što su prisiljeni slijediti određena načela i pravila, već zato što žive u bliskom odnosu sa Bogom, jer gledaju na Boga. *„Svi mi, koji otkrivena lica odražavamo slavu Gospodnju, Duhom*

se Gospodnjim preobražavamo u njegov lik, iz slave u slavu“ (2. Kor. 3:18).

Potrebno je da se transformišemo i postanemo kao On, koji treba da raste u našem životu.

Korak 1: Obraćanje

Sve počinje sa prvom fazom - našim obraćenjem. Bili smo u blatu, odvojeni od Boga, a onda nas je On privukao k sebi, a mi smo to prihvatili.

Korak 2: Posvećenje

Kada se okrećemo našem nebeskom Ocu kroz Isusa Hrista, mi se tako transformišemo. Naše razmišljanje, postupci i odnos prema drugima su povezani sa našim odnosom sa Gospodom. To je stalni proces promjene.

Korak 3: Proslavljenje

Svi bismo trebali da budemo poput Isusa, iako nam se to u početku može činiti nemogućim, ali to je upravo Božija namera sa nama. To će biti završeno prilikom Isusovog drugog dolaska.

Kako izgleda kada dođemo u Božiju prisutnost?

U Bibliji vidimo razne situacije u kojima se Bog približio ljudima. Nakon pada, Adam je rekao: *“Čuo sam tvoj glas u vrtu i uplašio sam se”* (Postanak 3:10). Jakov se suočio sa tim tokom svog putovanja: *“I uplašio se i rekao: „Kako je strašno ovo mjesto!”* (Postanak 28:16-17). Čitamo o takvim situacijama u životu Mojsija, Joba, a takođe i u Novom

zavjetu vidimo isto sa Petrom, Jakovom i Ivanom: *“Bojali su se kada su ušli u oblak” (Luka 9:34).*

Možemo primjetiti da su svi odgovorili na Božiju prisutnost strahom.

Jeste li ikada osjetili strah u Božijoj prisutnosti? Jeste li ikada tako duboko uronili u Božiju riječ i molitvu da ste bili preplavljeni i potreseni Njegovom prisutnošću? Jeste li ikad imali san i probudili se uznemireni od straha Božijeg? Jeste li ikad slušali propovijed koja vas je jako dotaknula? Jeste li ikad pročitali dijelove Biblije koji su vas potaknuli na razmišljanje? Može biti bolno, ali vrijedi podnijeti tu bol.

Zabrinjavajuće je ako neko misli da ima zajedništvo sa Bogom, a ipak živi u tami. Mene još uvijek jedan odlomak zbunjuje. Tamo piše sljedeće: *„Neće ući u Carstvo nebesko*

svako ko mi govori: ‚Gospode, Gospode!‘, nego onaj koji izvršava volju Oca mojega koji je na nebesima. Mnogi će mi govoriti u onaj dan: ‚Gospode, Gospode! Nismo li prorokovali u tvoje ime, u tvoje ime izgonili zle duhove, i u tvoje ime činili mnoga čuda?‘ Onda ću im ja reći: ‚Nikada vas nisam poznao. Odlazite od mene vi, koji činite bezakonje!‘ (Matej 7:21-23).

Dakle, zaista će biti ljudi koji su mislili da slijede Isusa, učinili su čak i velike stvari, ali ipak se njihov život ne završava lijepo. Isus ih naziva zlikovcima. Zbog toga, imam ozbiljno pitanje za tebe:

Imaš li naviku da činiš neki grijeh, i od te navike ne možeš pobjeći? Da li si to možda čak zavolio i ne suprotstavljaš se tome?

Reinhold Harms, Sarajevo

**Približite se Bogu
i on će se približiti vama.**

Jakovljeva poslanica 4:8a

DAR MILOSTI BOŽJE

Odrastajući u ovom svijetu, izloženi smo različitim uticajima. To su odgoj roditelja, uticaj škole, drugova, zajednice, religije..., i naučili smo da puno toga trebamo zaraditi da bismo postali uspješni ljudi. Isto tako, naučili smo da sve ono što mi učinimo za druge, oni trebaju ili su dužni nama vratiti.

Roditelji često uslovljavaju djecu da ako žele neku igračku ili komad odjeće, moraju donijeti dobre ocjene iz škole, moraju pospremiti svoju sobu ili iznijeti smeće. Učitelji očekuju od djece da savladaju i nauče svo gradivo ako žele dobiti dobru ocjenu. U religijskim krugovima se poučavaju da će dobrim djelima zaraditi ili zaslužiti prisutnost Božju, odnosno da će imati blagoslov, da će biti spašeni.

Da se razumijemo, nema ništa loše u ispunjavanju obaveza, u vrijednom radu, u činjenju dobrih djela, ali kada sve to činimo sa pogrešnim očekivanjima, tada to postaje problem. Nažalost, mi zbog pogrešnog shvatanja i razumijevanja često steknemo naviku da sve mjerimo ili prosuđujemo kroz djela; pa čak i osuđujemo druge gledajući kroz prizmu davanja i primanja. Zbog toga se može primjetiti da je puno „ako“ i „morati“ uključeno u svakodnevni život pojedinaca.

Sa druge strane, možemo vidjeti kako Bog radi i koji je Njegov sistem davanja i blagosiljanja. Šta mi moramo učiniti da bismo zaslužili Njegovu milost? Koliko dobrih djela trebamo učiniti na dnevnoj bazi kako bismo bili sigurni da ćemo

dobiti traženo? Neki imaju čak i pisane uslove koje trebaju ispuniti; pet puta na dan ići na molitvu, čitati dva sata dnevno, postiti utorkom i petkom, ne rezati nokte utorkom, nasmijati se komšiji, pomoći prijatelju, itd. Kada ovo gledamo, izgleda pomalo i smiješno. Nažalost, u duhovnom pogledu nije. Ljudi lako upadnu u zamku religije, u zamku legalizma, u ono što ne vodi ka slobodi nego silnom obavljanju poslova, djela, iznova i iznova pokušavajući zaraditi za vječnost. Neki „vjernici“ idu u krajnosti, i postanu oholi u pokušaju da steknu milost Božju.

U nastavku ćemo vidjeti nekoliko stihova iz riječi Božje, a u kontekstu ove teme. Riječ Božja daje jasne odgovore, koje mnogi od kršćana znaju, ali zanemaruju ili zaboravljaju.

„Milošću ste spašeni po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djela da se ko ne bi hvalisao.“ (Ef. 2:8-9)

Kako je ovo dobra vijest. Milošću smo spašeni po našoj vjeri. Dakle, dovoljno je što smo vjerovali Bogu i prihvatili Isusa kao Spasitelja da bismo bili spašeni. Nikakvo odrađivanje poslova, nikakve zasluge naše, nikakva dobra djela nas neće

spasiti. Svijet je pun humanitaraca, pun je ljudi koji pokušavaju činiti dobra djela, ali im to ništa ne znači bez vjere u Isusa Hrista, bez milosti Božje.

Sada, kada smo primili spasenje po milosti, besplatno, bez ponosa i hvalisanja da smo mi nešto učinili ili zaradili, Bog nas poziva da budemo ponizni kako bismo imali dobre odnose sa drugima, kako bismo pokazali milost Božju. Ono što smo primili, treba i da dajemo.

„U međusobnom saobraćaju svi se obucite u poniznost, jer se Bog protivi oholima, a poniznima daje milost.“ (Prva Petrova 5:5)

Oholi ne dobijaju ništa, a ponizni sve. Zato, dragi moji, sjetite se sljedećeg: *„Štaviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospoda, Spasitelja Isusa Hrista! (Druga Petrova 3:18)*

Na kraju slijedi jedno veliko obećanje: *„Bog, izvor svakovrsne milosti, onaj koji vas je u Hristu pozvao u svoju vječnu slavu, sam će vas, kad budete neko kratko vrijeme trpjeli, usavršiti, ojačati i utvrditi. Njemu slava i vlast u vijeke vijekova! Amen!“ (Druga Petrova 5:10-11)*

Dejana Opačak, Zenica

ZABORAVLJENO

Kada je TV došao u moju kuću, zaboravio sam čitati knjige.
Kada je auto došao pred moju kuću, zaboravio sam hodati.

Kada sam uzeo mobitel u ruke, zaboravio sam pisati slova.

Kada je kompjuter došao u moju kuću, zaboravio sam pravopis.

Kada je klima došla u moju kuću, prestao sam ići pod drvo zbog hladnog povjetarca.

Kada sam preselio u grad, zaboravio sam miris blata.

Baveći se bankama i karticama, zaboravio sam na vrijednost novca.

Miris parfema je oveo do toga da sam zaboravio miris svježeg cvijeća.

Dolaskom brze hrane zaboravio smo kuvati tradicionalna jela.

Uvijek sam trčao okolo, zaboravio sam kako se zaustaviti.

I na kraju, kada sam dobio Viber i WhatsApp, zaboravio sam kako razgovarati.

PROLEĆNI BIBLIJSKI PRAZNICI

"Još reče Gospod Mojsiju govoreći: Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: praznici Gospodnji, koje ćete zvati sveti sabori, ovo su praznici Moji." (3. Moj. 23:1-2).

U jevrejskom jeziku reč za „Moji praznici“ je *moadim* i odnosi se na zakazano vreme između Boga i njegovog naroda. U Božijem zakonu nalazimo sedam biblijskih praznika. Prva četiri su u proleće i to su: Pasha (Pesah), Beskvasni hlebovi (Hag amacot), Prvi plodovi (Abikurim) i Pedesetnica (Šavuot). Ješua iz Nazareta, jevrejski Mesija, je ispunio ove prolećne praznike u svom prvom dolasku. Preostala tri praznika su u jesen i to su: Praznik truba (Roš ašana), Dan pomirenja (Jom Kipur) i Praznik senica (Sukot) i ti jesenji praznici simbolično i proročki govore o povratku Sina Davidovog.

PASHA

Ovaj Božiji praznik je ustanovljen u Drugoj Mojsijevoj 12 kao

sećanje na oslobođenje Jevreja iz egipatskog ropstva.

„Četrnaestoga dana prvoga meseca uveče Pasha je Gospodnja. A petnaestoga dana istoga mjeseca praznik je prijesnijeh hljebova Gospodu; sedam dana jedite hljebove prijesne“ (3. Moj. 23:5-6).

Od samog početka, Pesah se obeležavao prvog meseca u jevrejskom kalendaru, odnosno uveče 14-og dana meseca Nisana. Taj mesec doslovno znači „njihovo bekstvo“. Prema Prvoj knjizi o Carevima 6:1 i Knjizi o sudijama 11:26, izlazak Izraela iz ropstva u Egiptu se zbio 1450. godine pre Hrista.

Bog je preko Mojsija kazao svim Izraelcima da svaka porodica žrtvuje jagnje ili jare i *„neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag na kućama u kojima će ga jesti“* (2. Moj. 12:7). Gospod je sudio svoje neprijatelje u Misi-ru, ali tamo gde je bila krv jagnjeta, anđeo smrti je prošao pored (na hebrejskom: „pasah“) i

poštediti život prvorođenog u tom domu.

Pet vekova posle izlaska iz Misira, kralj Solomon je sagradio Hram Gospodu i Jevreji su svake godine išli na hodočašće u Jerusolim da bi zajedno obeležili Pesah. Posle razorenja Hrama od strane Rimljana 70. godine nove ere, prestalo je i žrtvovanje jagnjeta, tako da nakon toga, dobar deo ovog praznika ne može da se praktikuje. Četrdeset godina pre razorenja Hrama u prvom veku, Ješua iz Nazareta, bezgrešno Jagnje Božije, ispunio je značenje pashalne žrtve. Otkupitelj je za vreme svog poslednjeg Pesaha sa učenicima prelomio beskvasni hleb i rekao: „Ovo je moje telo koje se daje za vas; ovo činite za moj spomen. A isto tako i čašu posle večere, govoreći: ova čaša je novi savez mojom krvlju koja se proliva za vas“ (Luka 22:19).

U jevrejskoj tradiciji za vreme svakog Pesaha postoji običaj koji se zove „afikoman“. To nije jevrejska reč već grčka i znači „onaj koji dolazi“. U jednu platnenu vrećicu (*maca toš*), koja ima tri odvojena dela, stavljaju se tri komada beskvasnog hleba (*macot*). Za vreme svečane večere (*seder*), iz srednjeg dela se uzme beskvasni hleb, prelo-

mi se, i deo tog hleba se uvije u platno i sakrije. Taj komad beskvasnog hleba se naziva „afikoman“. Kasnije u toku večere, deca kroz igru traže skriveni „afikoman“, a onom detetu koje ga prvo pronađe sledi nagrada. Na kraju se taj beskvasni hleb pojede tako da njegov ukus ostaje poslednji od svega u večeri.

Među rabinima postoje različita mišljenja o značenju „afikomana“. Jedni veruju da tri komada hleba predstavljaju patrijarhe (Avrama, Isaka i Jakova). Drugi veruju da ovi beskvasni hlebovi simbolišu tri vrste ljudi u Izraelu (sveštenike, Levite i običan narod). Sarajevski rabin Eliezer Papo (1785-1828) je učio da „tri macot simbolizuju misao, govor i delovanje. Srednja maca je simbol govora odnosno reči Tore.“ To je u skladu sa Novim zavetom gde u prvom poglavlju Evanđelja po Jovanu čitamo o Reči Božijoj. Zanimljivo je koliko jevrejski običaji u prazniku Pesah ukazuju na Mesiju. Biblijski hrišćani i mesijanski Jevreji veruju da je „afikoman“ slika o Ocu, Sinu i Duhu Svetome. Kao što se srednji beskvasni hleb za vreme Pashe prelama na dva dela, uvija u platno i sakriva,

tako isto je i Sin Čovečiji, Hleb života, posle zamjenske smrti za sve grešnike skinut sa krsta, uvijen u platno i stavljen u grob (Jovan 19:40).

U tradicionalnom jevrejskom Pesahu se koristi simbolična hrana: *haroset* (urma pomešana sa mlevenim orahom) i to podseća na mešavinu gline i slame (2. Moj. 5); *maror* (gorka trava) govori o ropstvu u Misi-ru.

„I zagorčavahu im život teškim poslovima... na koje ih žestoko nagonjahu“ (2. Moj. 1:14).

Za vreme svakog Pesaha, uzimaju se četiri čaše vina. Prva čaša se naziva „Čaša posvećenja“ kojom se posvećuje praznik. Druga čaša je „Čaša nevolja“ i simboliše Božiji sud nad Misirom. Treća čaša je „Čaša spasenja“ i simboliše izbavljenje iz ropstva. Četvrta čaša je

„Čaša slavljenja“ i tada se recituju Psalmi 113-118.

Hrišćanski teolozi smatraju da je Ješua podigao „Čašu spasenja“ kada je rekao: *„Ovo je moja krv saveza, koja se proliva za mnoge radi oproštaja grehova“* (Matej 26:28). Time je jevrejski Mesija objavio početak Novog zaveta *„sa domom Izraelovim i domom Judinim“*, ali i sa svim Njegovim sledbenicima iz svakog naroda, plemena i jezika (Jer. 31:31-34).

„U Njemu imamo otkup - njegovom krvlju, oproštaj prestupa - po bogatstvu njegove blagodati“ (Ef. 1:7).

PRAZNIK BESKVASNIH HLEBOVA

„A petnaestoga dana istoga mjeseca praznik je prijesnijeh hljebova Gospodu; sedam dana jedite hljebove prijesne“ (3. Moj. 23:6).

Na taj dan je oko tri miliona ljudi, žena i dece sa svom svojom stokom i blagom misirskim izašlo iz viševekovnog ropstva u Misiru. Nije bilo vremena da se hleb ukiseli i naraste. Rabini ukazuju na to da kao što hleb narasta od kvasca, tako i ponos nadima ljude. Zato *maca* (ravan beskvasni hleb) govori o poniznosti i poslušnosti, o potrebi da se pokori zao nagon koji postoji u svima nama (Ps. 51; Rim. 7; 1. Jov. 1:8-9). Svake godine pre ovog praznika, Jevrejke obavljaju prolećno spremanje u svom domu da bi uklonile sve što je sa kvascem.

Pavle je takođe govorio da kvasac predstavlja greh (1. Kor. 5:8). *„Očistite stari kvasac, da budete novo testo, kao što ste stvarno beskvasni. Jer i Hristos je kao naše pashalno jagnje prijet na žrtvu. Stoga treba da praznujemo ne sa starim kvascem, niti sa kvascem zloće i nevaljalstva, već sa beskvasnim hlebovima iskrenosti i istine“* (1. Kor. 5:7-8). Spasitelj sveta je rođen u Bejt-lehemu što znači „kuća hleba“ i On je taj Beskvasni Hleb.

„Koji greha ne učini, niti se nađe prevara u ustima njegovim“ (1. Pet. 2:22).

Prema rabinskim propisima, beskvasni hleb (*maca*) se priprema tako da ima pruge, rupice i izgleda zgnječeno. Slično tome, Ješua je bio bičevan i proboden (Mk. 15:15; Jov. 19:33-37).

„I pogledaće na mene kojega probodoše“ (Zah. 12:10). U Evanđelju po Jovanu, u 6. poglavlju, Gospod je simbolički govorio duhovnu istinu. *„Ja sam hleb života... koji jede od ovoga hleba, živeće dovek, i hleb koji ću ja dati jeste telo moje za život sveta“* (Jov. 6:51). Prorok Isaija, govoreći o pravednom Sluzi i njegovom stradanju, kaže: *„Ali On bi ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja... za prestupe naroda mojega bi ranjen“* (Isa. 53:5; Isa. 53:8).

Ješua Mesija je dao svoj život ne samo za svoj izraelski narod već i za sve ljude u svim narodima. *„Pravednik je umro za nepravednike da nas privede k Bogu“* (1. Pet. 3:18).

PRVI PLODOVI

„Kad dođete u zemlju koju ću vam dati, i stanete žeti u njoj, tada donesite snop prvina od žetve svoje k svešteniku, a on neka obrće snop pred Gospodom, da bi vam se primio; sutradan po suboti neka ga obrće svešte-

nik“ (3. Moj. 23:10-11). Kroz ovaj prinos svaki Izraelac je priznao pred Gospodom Bogom da je ušao u zemlju koju je Bog obećao Avramu, Isaku i Jakovu - da će je dati njihovom potomstvu (5. Moj. 26:3).

Važnije od samog običaja je da budu svesni da ih je Bog izbavio iz ropstva i doveo u obećanu zemlju. Taj praznik ih je podsećao na to da su plodovi njihovog truda zapravo darovi koji dolaze od Dobrotvora na nebu, u kome je izvor svakog materijalnog i duhovnog bogatstva. Kao što se Praznik prvih plodova obeležava prvog dana posle Šabata u dane Pesaha, tako je i Ješua ustao iz groba „u prvi dan sedmice“ (Mt. 28:1; Mk. 16:2,9; Lk. 24:1; Jov. 20:1).

„Ali Hristos usta iz mrtvih, i bi novina onima koji umreše... tako će po Hristu svi oživeti. Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni koji verovaše Hristu o njegovu dolasku“ (1. Kor. 15:20-23).

BROJANJE OMERA

„Potom od prvoga dana po suboti, od dana kad prinesete snop za žrtvu obrtanu, brojte sedam nedelja punih“ (3. Moj. 23:15).

Rabini kažu da je ovaj period od 49 dana sličan čekanju na

prijatelja koji izdaleka dolazi u posebnu posetu noseći velike vesti. Svakodnevna molitva tokom brojanja Omera je: *„... neka bi bio očišćen i posvećen svetošću s visina.“* Za pobožne Jevreje, ovo je period posebnog samoispitivanja i očekivanja velikog dela Stvoritelja na 50. dan, na Dan Pentekosta. Posle svog vaskrsenja iz mrtvih, Ješua je nekoliko sedmica proveo sa svojim učenicima, ali im je obećao da će doći Pomagač - Utešitelj, jedan veoma blizak Prijatelj - Duh Sveti (Jov. 14:16-17). Ne samo Jevreji, već i biblijski hrišćani se tokom ovog perioda između Uskrsa i Pedesetnice posebno mole za duhovno obnobljenje.

PENTEKOST

Ovaj praznik govori o davanju Božijeg Zakona i silasku Svetog Duha. *„Do prvoga dana po sedmoj nedelji nabrojte pedeset dana; onda prinesite nov dar Gospodu... i saberite se u taj dan, sabor sveti da vam je; nijednoga posla ropškoga ne radite zakonom vječnim po svim stanovima svojim od koljena do koljena“* (3. Moj. 23:16; 3. Moj. 23:21). U periodu od Uskrsa do Pedesetnice, Jevreji svuda u sinagogama čitaju Psalam 119 koji je

ceo posvećen Božijoj Reči. Na taj pedeseti dan Bog je izrekao Deset zapovesti (kazivanja) Mojsiju i svoj deci Izraelovoj pod gorom Sinaj.

U drugom poglavlju Dela apostolskih je opisan silazak Božijeg Duha na sve sledbenike Mesije.

„A kad dođe Pedesetnica, svi su bili zajedno na istom mestu. I odjednom nastu huka sa neba kao kad duva silan vetar, te ispuni svu kuću u kojoj su sedeli. I pokazaše im se jezici koji se razdeliše kao da su od vatre, pa se na svakog od njih postavi po jedan. Tada se svi ispuniše Duhom Svetim pa počеше govoriti drugim jezicima, kako im je Duh davao da govore“ (Dela 2:1-4).

Pedesetnica (Šavuot) je bio jedan od tri hodočasnička praznika kada su svi Izraelci po Zakonu dolazili u Jerusalim. Apostol Petar je tog dana govorio mnoštvu Jevreja u Jerusalimu da Božije obećanje o silasku Duha Svetoga (Joil 2:27-32) važi kako za njih, tako i za sve koje god dozove Gospod. U toj svojoj propovedi, Petar je spomenuo kralja Davida. To nije slučajno, jer je prema jevrejskoj tradiciji David umro baš na ovaj praznik Šavuot. Zato je Petar tog dana citirao Psalam

16 povezujući ga s vaskrsenjem Sina Davidovog.

U 2. Mojsijevoj 32:28, čitamo da je 3000 Izraelaca izginulo zbog njihovog idolopoklonstva. U poređenju sa tim, čitamo u Delima drugo poglavlje da je pedesetog dana posle Pesaha, 3000 ljudi spašeno i našlo novi život u jevrejskom Mesiji. Taj novi život se ostvaruje *„ne silom ni krepošću nego Duhom mojim, veli Gospod nad vojskama“* (Zah. 4:6).

Ovi biblijski praznici nisu samo „jevrejski običaji“ već su važni i za sva plemena na Zemlji. Ti prolećni i jesenji praznici govore o Božijim delima u istoriji, o prvom i drugom Hristovom dolasku i o Njegovoj budućoj vladavini iz Jerusalima nad svim narodima.

Priradio **Dragan Simov**, Beograd

Izvor: THE HOLIDAYS OF GOD, The Spring Feasts, Kevin Williams, 2004 Radio Bible Class Ministry, Grand Rapids, Michigan.

POVRATAK ISUSU

*A On im reče: Bacite mrežu s desne strane lađe, i naći ćete. Onda baciše, i već ne mogahu izvući je od mnoštva ribe.
(Jovan 21:6)*

Pre mnogo godina došao je sedamnaestogodišnji učenik kod sveštenika i molio je: „Moji prijatelji i ja bi želeli da bolje upoznamo Isusa. Pomozite nam!“ To je bio početak velikog biblijskog kruga - zajednice mladih Ijudi.

Prošle su godine. Mladić je završio studije i zauzeo visoku poziciju u društvu. Biblija i Isus više nisu igrali nikakvu ulogu u njegovom životu. Jednog dana, kada je ležao u bolnici, molio je sestru: „Molim vas, nabavite mi nešto za čitanje!“

Sestra mu je donela časopis u koine su bili opisani životi znamenitih Ijudi. A kada je pacijent pogledao malo bolje, ustanovio je, da je ovde opisan i život onog sveštenika, kod koga je jednom bio sa svojim predlogom.

Zainteresovan počeo je čitati, i ustanovio je da sveštenik opisuje i njegov slučaj. „Tada, da, tada! Kad je Isus upravljao mojim životom, i moje srce je pripadalo čoveku sa trnovom krunom!“ Čovek je shvatio: sada je taj Isus ovde i ponovo me zove!

Tako se to odigravalo i kod učenika: bežali su nazad u svoj stari život. Posle čudotvornog ribarenja, kao da je odjednom pred njih izronila prošlost. Tako su lovili i kada su bili od Isusa pozvani. Da, tada. Kako je to bilo lepo, kada je njihovo srce gorelo za Isusa. A sada je opet ovde i ponovo ih zove.

Isus na čudne načine traži svoje izgubljene Ijude. Stavlja im pred oči ono „tada“ i sagledavaju svoj jad i bedu u koju su ušli bez Njega. Kako je to sjajno, da On ne samo da budi to staro, već ih ponovo poziva.

Gospode! Drži nas čvrsto i nemoj nas puštati. Amin.

Wilhelm Busch

KORISTAN U SLUŽENJU

*„Uzmi Marka i dovedi ga sa sobom,
jer mi je koristan u služanju...“*

2. Timoteju 4:11

Ovde je reč o Jovanu Marku, piscu jednog od Evanđelja i čoveku koji se pridružio apostolu Pavlu na njegovom prvom misionarskom putovanju. Kada pogledamo zapis iz Dela apostolskih 13:13, vidimo da onda Jovan Marko i nije bio baš koristan jer ih je napustio „na sred puta“. Upravo to je i bio razlog zbog kojeg su se kasnije Pavle i Varnava razišli, jer je Pavle bio taj koji nije želeo da im se on ponovo pridruži (Dela 15:37-40). Sada ga Pavle ponovo želi u svome timu, jer smatra da je koristan!

Kako znamo da li je nešto korisno? Korisna stvar je upotrebljiva stvar. Svi mi želimo da imamo u kući stvari koje možemo da upotrebimo. I ne samo da ih možemo upotrebiti, nego želimo da imamo stvari koje su nam vredne više nego što koštaju, koje doprinose više nego što troše. Mi ljudi smo stvoreni da doprinesemo društvu oko nas, a ne samo da uzimamo.

Šta znači za jednog hrišćanina biti koristan? Da li su svi hrišćani/vernici korisni ili su samo spašeni? Koje su karakteristike nekog ko je koristan u Božjem planu? Ovo su pitanja na koja bismo trebali da imamo odgovore. Normalna stvar za svakog

nanovo rođenog hrišćanina jeste da želi biti koristan. Šta je potrebno da jedna osoba bude korisna za Božje kraljevstvo?

Na prvom mestu, takva osoba treba da bude spasena (obraćena) (Filemonu 1:10,11). To vidimo u primeru Onesima, koji se obratio preko apostola Pavla i koji je „ranije bio beskoristan, a sada je koristan“ i Filemonu i Pavlu. Bog izgrađuje i upotrebljava samo svoju decu. Bog ima dela koja je spremio za nas „pre postanka sveta“. Crkve su pune ljudi koji su samo religiozni, ali nisu nanovo rođeni!

Zatim, osoba koja želi da bude korisna, treba da ima lokalnu zajednicu (crkvu) kojoj pripada i da bude deo te zajednice (Jevrejima 10:25). Upravo u crkvi čovek može da otkrije svoje duhovne darove, da se izgrađuje duhovno i lično, da otkrije Božju volju za svoj život, otkrije u kom smislu i na koji način je on koristan.

Mi smo stvoreni da proslavimo Boga i da budemo na blagoslov drugima, a ne da živimo tako da radimo samo ono šta se nama sviđa! Naše često prisustvo u zajednici rezultiraće našim uključenjem u život i rad te iste zajednice.

Osoba koja želi da bude korisna, treba i sama, barem malo, da želi biti upotrebljena od Gospoda! U Poslanici Filipljanima 2:13 piše sledeće: „Bog je taj koji u vama deluje i da želite i da činite ono što je po Njegovoj volji.“

Kada se predamo Gospodu i počnemo da sledimo Isusa, On nam stavlja u srce da želimo ispravne stvari, i jednako tako da ne želimo pogrešne stvari. Ispravne su sve one stvari koje su po Božjoj volji (koje proslavljaju Boga), a neispravne su one koje su grešne, sebične, samovoljne itd.

Osoba koja želi da bude korisna, treba da živi pobožno. U 1. Timoteju 4:8 piše: „Pobožnost je korisna za sve, jer ima obećanje i za sadašnji život i za budući...“ Pobožan čovek je onaj koji isto živi i nedeljom kada je crkvena služba, kao što živi i od ponedeljka do subote! Ljudi često kažu: „Ja idem u crkvu nedeljom“; ali mi smo crkva i mi „nosimo“ crkvu i predstavljamo je svuda gde idemo!

Osoba koja želi da bude korisna, treba da bude student Biblije. U 1. Timoteju 3:16 piše: „Sve Pismo je... korisno za poučavanje...“

Nisu svi pozvani da budu pastori, propovednici, itd., i nemaju svi tu privilegiju da završe biblijsku školu, teološki fakultet i slično, ali su svi pozvani da proučavaju Sveto Pismo. Baš kao i studenti iz Bereje u Delima apostolskim 17:10,11. Kada sami proučavamo Bibliju, onda nas ona presvedočava o istinama koje se nalaze u njoj, i nismo zavisno samo o propovedima drugih!

Osoba koja želi da bude korisna, treba da bude sposoban da podučava druge. U Delima apostolskim 20:20 piše: „*Nisam propustio da vam objavim sve što je za vas korisno...*“ Opet kažem, nisu svi pozvani da budu starešine crkvi, pastori itd., ali svi smo pozvani da investiramo Reč u živote drugih ljudi! Žene (sestre u Hristu) su pozvane da uče decu i druge mlađe žene (Tit 2:4). Neki su pozvani da ulažu u decu (nedeljna škola, dečji hrišćanski kampovi, itd.). Starija braća u Hristu su pozvani da poduče mlađu braću. Podučavanje nije samo propoved u nedelju u crkvi, nego se realizuje i kroz zajedništvo drugim danima u nedelji!

Osoba koja želi da bude korisna, treba da ima živa dela. U

Poslanici Titu 3:8 piše: „*Oni koji veruju da prednjače u dobrim delima. To je za ljude dobro i korisno...*“ Dobra dela su ona koja su učinjena jer su motivisana Gospodom, za Božju slavu i na blagoslov drugima! To su djela koja se iznova ponavljaju, jer sve što je živo, to se i reprodukuje! Jedna od ključnih reči koja je važna za živa dela jeste reč koja prožima i provlači kroz ceo Novi zavet, a to je reč: „*Nastavite!*“ Nastavite u veri, molitvi, bratskoj ljubavi, Božjoj blagodati, itd.

Osoba koja želi da bude korisna, treba da bude voljna i sposobna da prihvati savet i korekciju onoga ko vodi crkvu, pod čijim duhovnim autoritetom služi! U Poslanici Jevrejima 13:7 piše: „*Sećajte se svojih starešina... posmatrajte ishod njihovog života... ugledajte se na njihovu veru...*“

Kako god da služimo Hrista, treba da se učimo da služimo još bolje. Baš kao Priskili i Akila koji su čuli Apolosa kako je „*smelo i tačno propovedao Hrista... pa su ga odvojili u stranu da mu tačnije objasne Božji put...*“ (Dela apostolska 18:26).

Dragan Jevremović, Beč

ZAVIST

Zavist se može definisati kao želja da nešto imamo ili da nešto budemo, i nastaje iz nezadovoljstva. Ona je posledica upoređivanja sa tuđim životima. Drugim rečima, nisi zadovoljan onim što imaš i zbog toga imaš ogromnu želju za onim što neko drugi ima.

Šta je zavist? To je nezadovoljstvo sopstvenim stanom posle posete nekome ko ima dva puta veći stan.

Šta je zavist? To je neučestvovanje u sreći prijatelja koji te je prestigao na lestvici uspeha.

Šta je zavist? To je bacanje kamenja na Crkvu koja raste dva puta brže od tvoje.

Šta je zavist? To znači mrzeti brata ili sestru, jer izgleda da ih roditelji više vole.

Šta je zavist? To je stalna ozlojeđenost što ne možeš da pevaš, igraš košarku, crtaš, ili poduča-

važ ili pišeš kao neko drugi. I tada, zeleniš od zavisti.

Kako bi izgledalo kada bih mogao da imam bogatstvo, slavu i moć koju ovaj svet toliko voli? Sotona nas prevarom navede da mislimo da je to divan život. Pomislimo sledeće: „Ljudi koji to poseduju izgledaju srećni, napredni, uspešni, a čak i ne poznaju Gospoda! Evo, ja sam hrišćanin, posvetio sam se hodu po veri, a jedva da mogu da plati račun za struju. Iz dana u dan imam probleme i umorio sam se od stiha iz poslanice Rimljanima 8:28!“

Tada sotona počne da šapuće: „Da li imaš koristi od služenja Gospodu?“

Možda gledaš prijatelje koji su se pobunili protiv Gospoda, koji su prekršili njegovu Reč, a i dalje izgleda da napreduju.

U Psalmu 73, Bog nam govori

o tome zašto nema smisla zavideći ovom svetu na uspehu.

„Jeste, dobar je Bog Izrailju, onima koji su čista srca.... Ali noga moja umalo ne skliznu, umalo se ne spotakoše koraci moji..“

(Ovaj stih pokazuje realnost, a dalje da vidimo razlog.)

„... jer zavideh bezumnima gledajući kako bezbožnici dobro žive. Jer ih ništa do smrti ne muči, i telo njihovo zdravo je i ugojeno; ne muče se kao drugi ljudi i ne trpe kao drugi ljudi.“

(To mi mislimo!)

„Iz očiju njihovih zloba viri, rugaju se, pakosno govore, besno o nasilju zборе. Usta svoja protiv neba dižu, i zemlju prolazi jezik njihov.“

(Evo posledice svega toga.)

„Zato njima i navraća narod i pije vodu iz punog izvora njihovog...“

(Ovo je naša reakcija: pitamo se da li je Bog zaspao?)

„... i govore: 'Kako će razabrati Bog?... Zar Svevišnji zna?' Takvi su to bezdušnici: srećni su na svetu, i množe bogatstva svoja.“

„Zar sam, dakle, uzaludno čistio srce svoje i bezazlenošću umivao ruke svoje? Jer ja svaki dan dopadam rana, i muke se

moje svako jutro obnavljaju!“

(Vidite li ovde sotonsku logiku?)

„Kad bih rekao: 'Govoriću kao i oni', izneverio bih rod sinova tvojih.“

(Evo rezimea:)

„I tako stadoh razmišljati da bih ovo razumeo, ali to beše teško u očima mojim...“

(A evo i rešenja:)

„... dok ne uđoh u svetinju Božju, i doznah kraj njihov.“

(Drugim rečima, ostani nasamo sa Bogom. Molitva nam uvek pomaže da duhovno progledamo!)

„Ta na klizavo si ih mesto postavio i u propast ih bacaš! Gle, kako za čas propadaju, ginu i nestaju od nenadne strahote. Kao san, kad se čovek probudi, tako ti, Gospode, kada se probudiš, u ništa obraćaš priliku njihovu.“

(Oni su bili prevareni!)

„Kad kipljaše srce moje i rastrzah se u sebi, tad sam bio bez uma i razuma, kao životinja sam bio pred tobom. Al' ja hoću da sam svagda kod tebe, ti si mi desnu ruku prihvatio, i savetom ćeš me svojim voditi, a posle ćeš me u slavu primiti. Koga imam

ja na nebu osim tebe? A kad tebe imam, ja na zemlji ništa drugo ni ne želim!“

(Ovo je stih koji treba naučiti napamet - Psalam 73:26)

Da li uočavamo razliku u razmišljanju psalmiste na kraju i na početka ovog psalma? Na početku on je bio pun gorčine, jer su po svetskim merilima uspešni oni koji se razmeću svojom nepravednošću. Onda, iznenada, on se duhovno budi i daje jednu novu definiciju uspeha - prema Božijim merilima. Uviđa da ove super-zvezde naglo srljaju u bezdan beznađa i uništenja, i niko ih više neće ni videti niti ih se sećati.

Psalmista kaže da je zavist suprotna poverenju, da ljubomora, zavist i ambicija donose ispraznost i frustraciju. Umesto toga, rečeno nam je da se odmaramo, oslonimo se na Boga, predamo se Njemu i čekamo. Jednog dana terazije će biti u ravnoteži, a Bog će pravi uspeh meriti pravim merilima.

Zbog toga, nemoj da sediš pred TV-om potajno se pitajući kako bi bilo da živiš na svetovan način; i nemoj da im zavidiš na životnom stilu i popularnosti. Sve je to laž i opsena. Psalmista kaže da će oni jednog dana nestati, baš kao i njihov „uspeh“.

Gospod nam kaže da ne zavidimo bezbožnima. Oni žive u snu, a probudiće se u večnoj noćnoj mori.

Stih iz Priča Solomonovih 23:17 to rezimira: „*Srce tvoje grešnicima neka ne zavidi, nego nek je vazda u strahu pred Gospodom.*“

Zavist je glavni izvor prividno neobjašnjivih netrpeljivosti i uzročnik mnogih pogrešnih, čak zlih radnji, poput osвете. Sve može postati predmet zavisti: bogatstvo, uticaj, moć, položaj, karijera, pripadnost određenim društvenim grupama, popularnost, slava, lepota, obrazovanje, talenat, itd. Pri tome, zavidljivi ljudi žive u lažnom uverenju da drugi imaju ono što je njima nepravedno uskraćeno, što utiče na njihovo nezadovoljstvo sopstvenim životom i rezultuje stalnim poređenjem sa drugima.

Oni ne mogu da oprostite tuđi uspeh, ali ni da to otvoreno priznaju, jer bi time priznali i osećanje vlastite niže vrednosti. Zato je zavist najčešće maskirana pravdoljubivošću. Najveći problem ovakvih ljudi je što ne umeju da budu zadovoljni vlastitim životom i da u njemu pronađu smisao. Ispoljavanje

zavisti može varirati od blagog neprijateljstva do čak otvorene agresije.

Kao hrišćani, ne bismo trebali da zavidimo onima koji su sa nama ravnopravni, onima koji su pozvani da rame uz rame sa nama biju životne bitke kao što su naši saradnici. Nažalost, često se dešava da na njih vremenom počnemo da gledamo kao na rivale i suparnike.

Ono što bi trebalo da uradimo kao deca Božja, jeste da se divimo njihovom uspehu, da se radujemo njihovim pobedama i da ih podupiremo u njihovim problemima. Baš onako kako nas i savetuje apostol Pavle rečima iz svoje poslanice: „*Radujte se sa onima koji se raduju i plačite s onima koji plaču*“ (Rim. 12:15). Umesto da primenimo ovu istinu iz Reči Božje, mi se mnogo puta ponašamo potpuno drugačije, što je njima bolje, i što su uspešniji, mi smo sve zavidniji. O čemu se tu radi?

To nije problem novijeg datuma. Prvo ubistvo iz ovakvih pobuda je bilo porodično (1. Moj. 4:1-16). Razlog je bio taj što je Bog prihvatio dar jednog, a odbio dar drugog brata. Bog to nije uradio zato što je bio pristrasan, već zato što je samo je-

dan od njih prišao Bogu na ispravan način. Posledica toga je bila zavist. Umesto da preispita svoje srce, Kain je odlučio da ubije Avelja i ukloni takmaca.

U 1. Moj. 37:11, čitamo da su Josifova braća zavidela Josifu. Zaključili su da je njihovom ocu on bio omiljeni sin. Zbog toga su lagali, bili u dosluhu i svo vreme kovali zaveru da bi prikrili zločin. Samo je po Božjoj milosti ta priča dobila srećan kraj. Josif je bio nevina žrtva neprijatelja pod imenom zavist.

U 4. Moj. 12, vidimo da su Aaron i Mirjam bili ljubomorni na Mojsija. Posledica toga je zamašlo bila katastrofa. Pismo obiluje primerima porodica koje su se raspale zbog zavisti: Jakov i Esav, Avram i Lot, Rahilja i Lija.

Možda se najbolji primer zavisti u porodici može naći u Jevanđelju po Luki 15:11-32. Ovde mlađi sin kreće stranputicom, protraći svoje nasledstvo i gubi svo samopoštovanje, da bi se na kraju vratio u očevu kuću. Na njegovo iznenađenje, otac ga čeka raširenih ruku, oprašta mu, kolje ugojeno tele, priređuje slavlje... a stariji brat je prepun zavisti.

„To je nepravedno“, mislio je stariji brat. (To je sotonin način

razmišljanja, i on želi da nas u uvče u takvo razmišljanje.)

„Bio sam dobar i veran, a moj neposlušni brat - vetropir - dobija ugojeno tele.“

Da li se on radovao bratovljevom povratku i očevoj radosti? Ni u snu! Izabrao je da bude žrtva neprijatelja pod imenom zavist.

Zavist je poput prirodne katastrofe poput vulkana ili zemljotresa, sa podjednako razornim dejstvom na porodicu.

Osvrnimo se i pogledajmo na opasnosti koje zavist donosi u crkveni život. Osvedočen sam u svom srcu da se neki od vas već sada pitate, je li to uopšte moguće? Hajde da zajedno pogledamo o čemu se ovde radi.

Verujem da je najopasnija podmetačina koju je sotona do sada smislio ubacivanje zavisti u krvotok crkve. Zato mnoge crkve međusobno ne komuniciraju. Ne znam jeste li to primetili? Potajno ljubomorni episkopi ili starešine crkve, zavide nekim drugima na njihovoj novoj zgradi ili velikom budžetu crkve, pa su distancirani jedni od drugih, naravno u „ljubavi“.

Sa druge strane imamo drugu vrstu krajnosti, a to je da mno-

ge „starešine“ pokušavaju da se utrkuju među sobom tako što će crkvene zgrade u kojima služe, podignuti da budu najveći i najskuplji objekti te namene u zemlji (kao da je veličina crkvene zgrade mjerilo za duhovni kvalitet, posvećenje i pravu pobožnost).

Nažalost, takve primere imamo i u našim krajevima, i zaista je i više nego tragično kada ovakvi ljudi kao „duhovnici“ pokušavaju da nam podvale svoj „duhovni uspeh“ time što će nas fascinirati spoljašnjim izgledom svojih hramova, fasadom i unutrašnjim enterijerom. Želim da posebno naglasim i apostrofiram - glamur i raskoš te i takve vrste, ni malo nisu pravi odraz nekog istinskog posvećenja jedne crkve.

Ovo nam samo pokazuje kako takvi pojedinci pokušavaju da kompenzuju ono što su propustili da urade kao „duhovni pastiri“. Zbog svoje velike sujete, zavisti i ljubomore, želja im je da svoj crkveni karijerizam obogate sa još nekim takvim zdanjem i da na taj način probaju da izleče svoju ličnu frustraciju, koju nose zbog neostvarenosti u svom životu. To su kompleksi više vrednosti, koji

moraju da se na vreme identifikuju, i adekvatno tretiraju kako ne bi ostavili velike štetne posledice po život ovih ljudi.

U 1. Sam. 18:8-9 vidimo da je zavist u korenu Saulovog odnosa prema Davidu.

„Saul... reče: Davidu pripisaše deset hiljada, pomisli on, a meni samo hiljade! ... Od tog dana Saul je popreko gledao Davida.“

U čemu je bio Saulov problem? Nije mogao da podnese to što je David popularniji od njega i zbog toga je postao još jedna žrtva neprijatelja pod imenom zavist.

Sećate se kada je Pavle postao žrtva grupe ljubomornih jevrejskih vođa, u Delaima apostolskim 13? Pogledajte 44. stih: *„A naredne subote se gotovo ceo grad okupio da čuje Gospodnju Reč.“* (Ceo grad se okupio da čuje Pavlovo propovedanje.) *„Kad su Judeji videli toliki narod, ispunije se zavišću pa su uvredama protivurečili Pavlu.“*

Drugim rečima, kada su videli kako je velika Pavlova publika, oni su osetili nesigurnost. Tako su Pavle i Sila, postali žrtve neprijatelja pod imenom zavist, i morali su da napuste grad. Religiozne vođe su bile zapanjene

brojnošću njihovih sledbenika i bili su ugroženi njihovim uspehom.

Zavist je ubila Hrista. Najveća nepravda koju je u istoriji ljudska ruka zavisti počinila, zabeležena je u Mateju 27. U ovom odeljku Pontije Pilat se upravo sreo sa živim Bogom, kome su sudili za zločine koje nije počinio.

Pažljivo pročitajte 18. stih: „Znao je, naime, da su Isusa predali iz zavisti.“

Marko 15:10 ovo potvrđuje: „Znao je, naime, da su Isusa prvosveštenici predali iz zavisti.“

Drugim rečima, motiv koji je ljude pokrenuo da razapnu Isusa je bio neprijatelj pod imenom zavist.

Nemoguće je voleti nekoga i zavideti mu u isto vreme. Pitate me kako to znam? Znam to iz 1. Kor. 13:4, gde stoji: „Ljubav ne zavidi.“ Ljubav i zavist se ne uklapaju. Kada budeš video kako zavist isplivava na površinu,

ne zaboravi tada da je ona dar od sotone i posađena je u bašti tvoga srca, kao kakav ubistveni korov, ugušiće Reč i tvoju ljubav prema drugima ukoliko je se ne oslobodiš.

Sada je tvoje vreme. Dođi u Njegovu blizinu i poveri Njemu svoje srce. Tu u Njegovoj prisutnosti sve postaje drugačije. On želi da te oslobodi zavisti i bolesne ljubomore. Predaj to Isusu, jer Hristos Gospod i danas ima vlast da oslobodi od svake sveze. Predaj mu sve sa potpunim poverenjem i ne oklevaj puno, jer On želi da popucaju okovi zavisti u tvom životu i da konačno spadnu duhovni lanci.

Isus je došao da duhovno zarobljeni, dobiju slobodu. Aliluja! Primi svoje oslobođenje u veri i pogledaj očima vere na golgotski krst. On je platio punu cenu za tvoj otkup. Gospod te blagosilja!

Ivan Zlatanović, Leskovac

SLIKA O SEBI

Način na koji doživljavamo sami sebe, kontroliše naš život.

Ono što misliš o sebi je veoma važno. Utiče na tvoje razmišljanje, stavove i na tvoj odnos sa drugima. Oni koji proučavaju i shvataju ljudsko ponašanje kažu nam da nas kontroliše način na koji doživljavamo sami sebe. Drugim rečima, ponašaćeš se onako kako vidiš sebe. Ako vidiš sebe kao nekoga ko nije mnogo vredan, tako ćeš se i ponašati.

Svi mi pamtimo ono što nas je „srozalo“. Ako te je neko glasno izgrdio i rekao: „Nikada ništa ne uradiš kako treba“, to ide pravo u tvoj mentalni kompjuter.

Kada si pošao u školu, postao si svestan svoga izgleda. Što si više rastao, tvoj fizički izgled ti je postajao sve važniji. Počeo si da tražiš na sebi „nedostatke“. Čak i u slučajevima kada si neš-

to prevideo, tvojim drugovima iz razreda je bilo zadovoljstvo da ti na to skrenu pažnju. Ako si niži od ostalih, bio si „Mali“ ili „Kepec“. Ako su ti uši bile samo malo klepamvije nego kod drugih bio si „Uške“. Ako si bila makar malo krupnija devojka, odmah bi dobila ime „Debela“.

Rezultat svega ovoga je da na kraju imamo ružnu sliku o sebi. Osećamo se nekako kao da smo najgori od svih. Evo jedne čudne činjenice: Često potpuno pogrešimo u načinu na koji vidimo sebe. Devojka može lepo da izgleda i da bude dobra osoba, ali zato što nije ušla u grupu navijačica koje bodre igrače na utakmicama, misli da ne vredi puno. Mladić može da ima puno kvaliteta, ali zato što nije popularan ili dobar u sportu, ima jadnu sliku o sebi.

Čest razlog što su devojke nesređene ličnosti, jeste taj što iako stvarno nisu debele, vide sebe kao da jesu i postaju opsednute idejom da po svaku cenu smršaju. Kod mnogih to odlazi u krajnost pa imaju averziju prema hrani, i prosto prestanu da jedu. Posledice su trajna oštećenja zdravlja i njihovih tela. Ponekad čak i umiru. Tragedija je u tome da je sve počelo kao jedna velika laž. Bila jedna ideja laž ili ne, ako u nju verujemo, ona će imati kontrolu nad nama.

Mnogi mladi misle o sebi da nisu mnogo vredni. Kada bismo mogli da čitamo njihove misli naišli bismo na neke poput sledećih: *Ništa ne vredim. Niko me ne voli, a i zašto bi? Ne izgledam lepo. Nisam pametan. Nemam puno para. Baš sam nikakav.*

Osećaj bezvrednosti čini da je mladim ljudima očajnički potrebno da se dokažu pred vršnjacima i da ih oni prihvate. Učiniće skoro sve da bi ih drugi voleli i prihvatili.

Kako doživljavaš sebe zavisi od toga koliko imaš poštovanja prema sebi i koliko poštovanja drugi imaju prema tebi. Poštovanje ćeš zadobiti time što ćeš postaviti merila i živeti po njima. Niko ne može da te učini

„jeftinim“, ako ti samog sebe ne učiniš takvim. Zakon slike o sebi će ti koristiti ako možeš videti sebe onakvog kakav jesi – kao osobu neprocenjive vrednosti. Svako ljudsko biće je dragoceno.

Živimo u svetu koji praktično obožava uspeh, pa smo skloni tome da procenjujemo vrednost stvari prema tome koliko koštaju. To je velika greška! Zašto smo mi toliko dragoceni? Zato što smo bića koja mogu da se smeju, da vole, da budu voljena. Dragoceni smo.

Sve one stvari koje toliko cenimo - ugled, uspeh, novac, sjaj, glamur i slava – ništa su u poređenju sa vrednošću ljudskog bića, svakog ljudskog bića. Kada počneš da uviđaš svoju vrednost i vrednost drugih ljudi, to će uticati na to kako se odnosiš prema njima.

Da zaključimo...

Kontroliše nas način na koji doživljavamo sebe. Počni da gledaš na sebe tako da se vidiš kakav stvarno jesi. Ne moraš da se praviš da si vredan; samo veruj u istinu da si dragocen. Veruj u to i počni da se tako i ponašaš. Možeš da imaš dostojanstvo i samopoštovanje.

George Eager

Preveo Darko Brvenik

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Dok svakodnevno razmišljate o finansijama, problemima u kući i na poslu, o svom nezadovoljstvu, kilaži ili načinima da se zdravije hranite... razbijte monotoniju i odgovorite na pitanja (može se reći provokativna), ali koja će vam u ruke staviti nešto drugačiji kompas i navesti vas da se zamislite nad svojim životom.

- *Kada biste dobili priliku da se obratite cijelom svijetu u 30 sekundi, šta biste rekli?*
- *Da imate sav novac ovoga svijeta i ipak morate da radite, čime biste se bavili?*
- *Za čim do sada najviše žalite u životu? Kako biste tu lekciju mogli da primjenite danas?*
- *Da li se bojite smrti? Ako se bojite, imate li razloga za strah?*
- *Recimo da ćete sutra izgubiti sve što imate. Kome biste otrčali u naručje? Da li ta osoba zna koliko vam znači?*
- *Šta biste promjenili da sada saznate da ste besmrtni?*
- *Recimo da ste pred vratima raja i Bog vas pita: „Zašto da te pustim unutra?“ Šta biste odgovorili?*
- *Kada ćete sami za sebe biti dovoljno dobri? Šta treba da se desi pa da sebe u potpunosti prihvatite?*
- *Da li je zemlja u kojoj živite zemlja po vašoj mjeri?*
- *Šta biste željeli da ljudi pričaju o vama na vašoj sahrani?*
- *Šta biste promjenili kada biste saznali sa 100% sigurnosti da Bog ne postoji? Ili, ako ne vjerujete u Boga, šta biste promijenili da saznate da Bog provjereno postoji?*
- *Zamislite da morate da umrete u ponoć. Šta biste radili u 23.45?*
- *Šta mislite da stoji između vas i potpune sreće?*
- *Kako bilo šta znate sa sigurnošću?*
- *Šta to malo možete da uradite da danas nekome uljepšate dan?*

NE MRZITE

Ne mrzite jer mržnja čini srce bolesnim

Učiteljica je jednog dana zamolila svoje učenike da svako od njih u školu donese nekoliko jagoda u plastičnoj vrećici sa napomenom da koliko osoba mrze, toliko jagoda trebaju donijeti. Sljedećeg dana, sva su djeca donijela svoje jagode sa imenima. Neki su imali dvije, neki tri, neki pet, a neki čak i dvadeset jagoda.

Učiteljica im je tada rekla da te jagode moraju nositi sa sobom gdje god da idu i to pune dvije nedjelje.

Kako su dani prolazili, učenici koji su imali veći broj jagoda počeli su se žaliti da im je preteško i da je miris nepodnošljiv. Po završetku prve sedmice učiteljica je učenike upitala:

„Kako ste se osjećali tokom ove sedmice?“

Djeca su se samo žalila, a učiteljica im je rekla:

„To je vrlo slično onome što nosite u srcu kada ne volite neke ljude. Mržnja čini srce bolesnim, a vi tu mržnju nosite svuda sa sobom. Ne možete podnijeti miris pokvarenih jagoda. Zamislite kako onda mržnja i ogorčenost utiču na vaša srca kada ih nosite u sebi svakog dana.“

Srce je predivan vrt, koji treba svakog dana čistiti od korova. Oprostite onima koji su vas naljutili. Tako u svome životu stvarate prostor za dobre stvari.

Postanite slađi, a ne gorči. Motivirajte i druge da očiste svoje srce.

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

Vremena u kojima živimo su, najblaže rečeno, zastrašujuća. Svet je nestabilan. Globalna politika je nestabilna. Brzina promena koju sada doživljavamo izmiče kontroli. Nesigurni smo u ono što sutrašnjica donosi i osećamo se bespomoćno da bilo šta uradimo povodom toga.

*Novo
izdanje*

OBLIKOVANJE ISTORIJE KROZ MOLITVU I POST

Ipak, ono s čime se suočavamo nije ništa novo. Bilo je mnogo ratova. Bilo je pretnji i terorističkih delovanja. Istorija je prošarana nasilnim epizodama nezamislivog pokolja i užasa. I šta su ljudi uradili po tom pitanju? Jedino što su mogli da urade – molili su se!

Derek Prince vam otkriva kako vaše molitve mogu promeniti svet. Koristeći iskustva iz ličnog života, on ilustruje kako možete napraviti razliku. Ne morate da se borite. Ne morate imati visoku političku poziciju. Ne morate biti određenog uzrasta. Ne morate čak ni da imate moć, novac ili uticaj na zemlji. Ono što je važno je vaš uticaj na nebu. Bilo da ste tinejdžer ili odrasla osoba, možete naučiti da dodirnete Božije srce kroz molitvu – molitvu koja će promeniti svet!

OBLIKOVANJE ISTORIJE

KROZ MOLITVU I POST

DEREK PRINCE

*Možete
napraviti
razliku*

DPM
SRBIJA
www.derekprince.rs

Podržati udruženje i misiju Derek Prince Srbija možete kupovinom knjige iz našeg izdavaštva ili donacijom na račun:

325 -9500700044980-85

ZA VIŠE INFORMACIJA, MOLIMO KONTAKTIRAJTE NAS NA:

+381 64 405 47 44

info@derekprince.rs, miki.cobrda79@gmail.com

FB: Derek Prince misija - Srbija

PRONAĐITE NAS NA

PROPOVEDI
KONFERENCIJE
VIDEO NAUČAVANJA
AUDIO KNJIGE

BOGOSLUŽENJA
SLAVLJENJE
SVEDOČANSTVA
KONCERTI

SYLOAM MEDIA

BUDITE UVEK
OBAVEŠTENI
O NOVOSTIMA
NA NAŠEM
NALOGU.

PRETPLATITE SE

SYLOAM
syloam.media@gmail.com

